

English

Nepali

अस्ट्रेलिया

तस्मानिया विश्वविद्यालयको कानून समीक्षा

कुन, रान्डल --- "अदालतमा चोरी भएका पुस्ताहरू: चोरी भएका पुस्ताका सदस्यहरूद्वारा व्यापक सफल मुद्दाको अभावको व्याख्या" [२०११] UTasLawRw २; (२०११) ३०(१) तस्मानिया विश्वविद्यालय कानून समीक्षा ३२

परिचय

II विन्डस्वटलका विषयवस्तुहरू

III मुद्दा चलाउन बाधा र निरुत्साहन

कानुनी बाधाहरू

B प्रमाण बाधाहरू

C प्रक्रियागत बाधाहरू

घ मनोवैज्ञानिक, सामाजिक-आर्थिक र सांस्कृतिक अवरोधहरू

E क्षतिको अपर्याप्तता

IV निष्कर्ष

अदालतमा चोरी पुस्ता: चोरी पुस्ताका सदस्यहरूद्वारा व्यापक सफल मुद्दाको अभावको व्याख्या गर्दै

रान्डल कुन ^[*]

'यदि कुनै ठूलो खर्च गर्नु नपरेमा म बच्चा फिर्ता पाउन चाहन्छु; अन्यथा विभागको प्रतिष्ठामा आँच आउने सम्भावना हुन्छ।' ^[1]

'बालबालिकाको स्वामित्वले भविष्यको स्वामित्वलाई संकेत गर्थ्यो।' ^[2]

परिचय

यस लेखले चोरी पुस्ताका सदस्यहरूद्वारा व्यापक रूपमा सफल मुद्दाको अभावका कारणहरूको जाँच गर्दछ। 'चोरी पुस्ता' शब्दले १८०० को दशकको अन्त्यदेखि १९७० को दशकसम्म जातीय कारणले गर्दा अस्ट्रेलियाली सरकारहरूद्वारा जबरजस्ती आफ्नो परिवार र संस्कृतिबाट हटाइएका आदिवासी अस्ट्रेलियाली बालबालिकाहरूलाई जनाउँछ। ^[३] यद्यपि हटाइएका आदिवासी बालबालिकाहरूको संख्याको बारेमा निरन्तर बहस भइरहेको छ, ^[४] यस समयमा अधिकारीहरूले हजारौं आदिवासी बालबालिकाहरूलाई जबरजस्ती आफ्ना आमाबाबुबाट हटाएकोमा कुनै शंका छैन। ^[५]

आदिवासी र टोरेस स्ट्रेट आइल्याण्डर बालबालिकाहरूलाई उनीहरूको परिवारबाट अलग गर्ने, उनीहरूलाई घर ल्याउने राष्ट्रिय अनुसन्धानको १९९७ को प्रतिवेदनमा, अष्ट्रेलियाली मानव अधिकार र समान अवसर आयोग (HEROC) ले यी निष्कासनहरूलाई अनैतिक र केही परिस्थितिहरूमा गैरकानूनी घोषित गर्‍यो:

आदिवासी बालबालिका हटाउने अस्ट्रेलियाली अभ्यासमा अन्तर्राष्ट्रिय कानूनद्वारा परिभाषित व्यवस्थित जातीय भेदभाव र नरसंहार दुवै समावेश थिए। तैपनि अस्ट्रेलियाले स्वेच्छाले सदस्यता लिएका सन्धिहरूद्वारा स्पष्ट रूपमा निषेध गरिएको लामो समयपछि पनि यसलाई आधिकारिक नीतिको रूपमा अभ्यास गरिँदै रह्यो। ^[६]

आयोगले थप उल्लेख गर्‍यो कि, बालबालिका हटाउने कार्य कानुनी रूपमा अधिकृत भए पनि, यो भेदभावपूर्ण र नरसंहारपूर्ण थियो:

अनुसन्धानले बाध्यता, दबाव वा अनुचित प्रभावद्वारा आदिवासी बालबालिकाहरूलाई हटाउने काम सामान्यतया कानूनद्वारा अधिकृत गरिएको थियो, तर ती कानूनहरूले आदिवासी अष्ट्रेलियालीहरूले अन्य सबै अष्ट्रेलियालीहरू जस्तै समान रूपमा उपभोग गर्नु पर्ने मौलिक सामान्य कानून अधिकारहरूको उल्लङ्घन गरेको पत्ता लगाएको छ। ^[७]

किथ विन्डस्वटलले द फेब्रिकेसन अफ एबोरिजिनल हिस्ट्री खण्ड ३: द स्टोलन जेनेरेसन १८८१-२००८ मा विपरीत अडान लिन्छन् :

मेरो निष्कर्ष यो हो कि नरसंहारको आरोप अनुचित मात्र होइन, तर 'चोरिएका पुस्ताहरू' भन्ने शब्द पनि त्यस्तै हो। आदिवासीहरूको अन्त्य गर्न वा वास्तवमा कुनै अनुचित सरकारी नीति वा कार्यक्रमको सेवा गर्न आदिवासी

बालबालिकाहरूलाई उनीहरूको परिवारबाट कहिल्यै हटाइएन। बीसौं शताब्दीमा आदिवासी बालबालिका हटाउने थोरै संख्या लगभग सबै बाल कल्याणको परम्परागत आधारमा आधारित थियो। [8]

उनी दाबी गर्छन् कि स्टोलन जेनेरेसनका सदस्यहरूद्वारा व्यापक रूपमा सफल मुद्दाको अभावले यो निष्कर्षलाई समर्थन गर्दछ। सरल भाषामा भन्नुपर्दा, उनी भन्छन् कि 'यदि स्टोलन जेनेरेसनको कथा सत्य भएको भए, यसका सदस्यहरूले अहिलेसम्म अदालतमा धेरै जित हासिल गरिसक्नुपर्थो'। [9]

विन्डस्चटलको तर्क अवास्तविक र अतार्किक भए पनि, चोरी जेनेरेसनका मुद्दा दायर गर्नेहरूले सामना गरिरहेका धेरै बाधा र निरुत्साहहरूको प्रकृति र हद उत्तम रूपमा अनुमानात्मक छन्, र थप विश्लेषण र अनुभवजन्य अनुसन्धानको आवश्यकता पर्दछ। गैर-आदिवासी अष्ट्रेलियालीहरूको तुलनामा आदिवासी अष्ट्रेलियालीहरूको कम आयुलाई ध्यानमा राख्दै, सम्बन्धित धेरै व्यक्तिहरू आफ्नो जीवनको अन्त्य नजिक पुगेकाले यो विश्लेषण र अनुसन्धान तुरुन्तै आवश्यक छ।

चोरी पुस्ताको अस्तित्व र हदको बारेमा बहसले गलत तरिकाले निष्कासनका पीडित बालबालिका र सामान्यतया आदिवासी अष्ट्रेलियालीहरूका लागि न्यायमा पहुँचको सम्भावित अभावको बारेमा व्यापक चिन्ताहरू उठाउँछ। बहसले प्रणालीगत गलत कार्यको शिकार भएका आदिवासी र गैर-आदिवासी अष्ट्रेलियाली बालबालिकाहरूलाई न्याय प्रदान गर्न कानुनी प्रणालीको असक्षमतालाई पनि प्रकाश पार्छ।

II विन्डस्चटलका विषयवस्तुहरू

विन्डस्चटलले उल्लेख गरेअनुसार चोरी पुस्ताका समर्थकहरूले ५०,००० देखि १,००,००० बालबालिकालाई हटाइएको आरोप लगाएका छन्। [१०] विन्डस्चटल भन्छन्, यो दायरा सम्भावित चोरी पुस्ताका मुद्दा दायरकर्ताहरूको समूह हो। पछि उनी निष्कर्ष निकाल्छन्, यो तथ्याङ्कको विपरीत, अनुमान ८,२५० हो। [११] संख्या जेसुकै भए पनि, विन्डस्चटलले चोरी पुस्ताका सबै सदस्यहरू सम्भावित मुद्दा दायरकर्ता होइनन् भनेर पहिचान गर्न असफल हुन्छन्। केहीको मृत्यु भएको छ। केही उमेर, रोग वा अशक्तताले अशक्त हुनेछन्। अरूहरू चोरी पुस्ताको सदस्यताको बारेमा अनभिज्ञ हुनेछन्। [१२] उनीहरूलाई थाहा नहुन सक्छ कि उनीहरूलाई लगिएको थियो, वा किन, र उनीहरूसँग आदिवासी सम्पदा छ भन्ने शंका नहुन सक्छ। त्यस्ता व्यक्तिहरूलाई सम्भावित मुद्दा दायरकर्ताहरूको समूहबाट बहिष्कृत गर्नुपर्छ।

विन्डस्चटलले स्वीकार गर्छन् कि स्टोलन जेनेरेसनका मुद्दा दायर गर्नेहरूले केही सम्भावित निरुत्साहन र बाधाहरूको सामना गर्छन्, तर यी कुराहरूमा थोरै ध्यान दिन्छन्। बरु, उनी एक अनुमानात्मक मूल्य निर्णय गर्छन् कि मुद्दा दायर गर्ने वित्तीय प्रोत्साहन कुनै पनि निरुत्साहनभन्दा बढी हुनेछ। उनी २००७ मा एक मात्र सफल स्टोलन जेनेरेसनका मुद्दा दायर गर्ने ब्रुस ट्रेभोरोलाई \$५२५,००० र \$२५०,००० ब्याजको लागि क्षतिपूर्ति पुरस्कारको सन्दर्भमा उल्लेख गर्छन्, [१३] र लेख्छन् कि '[w] जबकि यो सत्य हो कि कानुनी कारबाही एक चुनौतीपूर्ण प्रक्रिया हो र परिणाम प्रदान गर्न वर्षौं लाग्न सक्छ, यस्तो सम्भावित क्षतिपूर्ति दाउमा राखेर वास्तविक मुद्दाहरूको लागि प्रयास स्पष्ट रूपमा यसको लायक हुनेछ'। [१४] यो विशेष गरी सत्य हो, सम्भावित मुद्दा दायर गर्नेहरूको विशाल समूह र समय (२५ वर्ष भन्दा बढी) लाई ध्यानमा राख्दै, उनी जारी राख्छन्। [१५] विन्डस्चटलले कानुनी प्रणाली भित्र जरा गाडेको जातिवादी र जातीय केन्द्रित सोचको अस्तित्वको बारेमा चिन्ता स्वीकार गर्दछ, तर निष्कर्ष निकाल्छ कि यो तर्क 'विश्वास गर्न गाह्रो छ' [१६] माबो [१७] र विकमा उच्च अदालतको आदिवासी-समर्थक निर्णयहरूको प्रकाशमा। [१८]

समग्रमा, विन्डस्चटलको तर्क अतार्किक र अवास्तविक छ। उनी दावी गर्छन् कि नैतिक र सामाजिक गल्ती (जातीय कारणले आदिवासी बालबालिकाहरूलाई उनीहरूको परिवारबाट जबरजस्ती हटाउने) भएको थिएन किनभने सफल मुद्दा चलाएर व्यापक मान्यता प्राप्त भएको छैन कि यी गल्तीहरू पनि क्षतिपूर्तियोग्य कानुनी गल्तीहरू थिए। उनको तर्क अतार्किक छ किनभने यसले कानुनी गल्तीको प्रमाणको अभावलाई प्रमाणको रूपमा प्रयोग गर्न खोज्छ कि कुनै सामाजिक वा नैतिक गल्ती भएको छैन।

Bringing Them Home [१९] र पूर्व प्रधानमन्त्री केभिन रुडले चोरी जेनेरेसनको लागि आफ्नो माफीमा सामाजिक वा नैतिक गल्तीलाई मान्यता दिए। [२०] नैतिक गल्ती कानून, नीति र हटाउने अभ्यासहरूको जातिवादमा निहित छ, आदिवासी बालबालिकाहरूलाई गैर-आदिवासी बालबालिकाहरूबाट कसरी व्यवहार गरिएको थियो भन्ने फरक तरिकामा, [२१] गोरा बाल-पालन अभ्यासहरू आदिवासी मानिसहरूको भन्दा उच्च थिए भन्ने धारणामा, [२२] र गैर-आदिवासी हेरचाहकर्ताहरूसँग राखिएका चोरी बालबालिकाहरूको पहिचान र संस्कृतिको विनाशमा। [२३]

विन्डस्चटलको तर्क पनि अवास्तविक छ। मुद्दा इतिहासको कमजोर न्यायाधीश हो। सफल मुद्दाको अभावलाई व्यापक ऐतिहासिक सत्यको प्रमाणको रूपमा हेर्नु हुँदैन। अझ विशेष गरी, अदालतका निर्णयहरूले इतिहास बनाउने 'सामान्य ढाँचा, कारण र

परिणामहरू प्रतिबिम्बित गर्दैनन्। [24] यसको कारणहरू विरोधी मुद्दाको प्रणालीको प्रकृतिसँग धेरै सम्बन्धित छन्।

कार्यवाही ल्याउने वादीहरूले आफ्नो आरोप प्रमाणको आवश्यक मापदण्डमा प्रमाणित गर्ने दायित्व राख्छन्, जुन अष्ट्रेलियाभरि नागरिक क्षेत्राधिकारमा सम्भाव्यताको सन्तुलनमा हुन्छ। यो 'कुनै पनि माध्यमबाट सत्यको खोजी' होइन। [25] मुद्दाहरू प्रक्रिया र प्रमाणका नियमहरू अनुसार सञ्चालन गरिन्छ, मुद्दाको कारणहरूद्वारा तयार पारिएको प्रासंगिकताको परीक्षणको सन्दर्भमा। यदि आवेदकको मुद्दा असफल भयो भने, यसको अर्थ गुनासो गरिएको आचरण कानूनको उल्लङ्घनमा थिएन भन्ने हुन सक्छ। यद्यपि, यसको अर्थ यो पनि हुन सक्छ कि तिनीहरूले प्रमाणको मापदण्ड पूरा गर्न असफल भए।

मुद्दाहरू पक्षहरूले प्रस्तुत गरेको (वा सहमत भएको) प्रमाणको आधारमा निर्णय गरिन्छ। पक्षहरूले आफ्नो मुद्दालाई समर्थन गर्ने प्रमाण प्रस्तुत गर्नु पक्षहरूको कर्तव्य हो। यदि कुनै पक्षले आफ्नो मुद्दालाई सन्तुलनमा प्रमाणित गर्न वा विवादमा सान्दर्भिक मुद्दाहरूको प्रभावकारी रूपमा बहस गर्न पर्याप्त प्रमाण प्रस्तुत गर्दैन भने, तिनीहरू हार्नेछन्। यसको अर्थ यो होइन कि आरोपित घटनाहरू घटेनन्, यद्यपि त्यो अदालतको फैसलाको कानुनी प्रभाव हो। [26] प्रमाणित गर्नुपर्ने तथ्यहरू निवेदन गरिएको कारबाहीको कारणसँग सान्दर्भिक हुनुपर्छ, र अष्ट्रेलियाली आदिवासी नीति र अभ्यासको पृष्ठभूमिसँग व्यापक रूपमा सान्दर्भिक प्रमाणहरू होइनन्। [27]

III मुद्दा चलाउन बाधा र निरुत्साहन

चोरी पुस्ताका केही मुखर समर्थक र विरोधीहरूका तर्कहरू ध्रुवीकृत, प्रायः असंतुलित, [28] र प्रमाणहरू कहिलेकाहीँ नैतिकतावादी र भावनात्मक भाषा, र व्यापक सामान्यीकरणद्वारा अस्पष्ट पारिएका छन्। निम्न खण्डमा, लेखक चोरी पुस्ताहरूको अस्तित्व प्रमाणित वा खण्डन गर्ने, 'चोरी' वा 'पुस्ता' शब्दहरूको बारेमा भाषिक बहसमा संलग्न हुने, [29] वा 'इतिहास युद्धहरू' [30] मा प्रवेश गर्ने उद्देश्य राख्दैन् तर बहसको सन्तुलित दृष्टिकोण लिने प्रयास गर्छन्।

कानुनी बाधाहरू

क्रुगर विरुद्ध द कमनवेल्थ मुद्दामा, [31] नौ आदिवासी मुद्दादाताहरूले आठ जनालाई बालबालिकाको रूपमा हटाउने र उनीहरूमध्ये एक जनाको बच्चाहरूलाई हटाउने अधिकार दिने कानूनको संवैधानिक अमान्यतालाई जोड दिए। [32] उनीहरूले यो पनि तर्क गरे कि अभिव्यक्ति र निहित संवैधानिक अधिकारको उल्लङ्घनको लागि क्षतिपूर्तिको हकदार हुने कारबाहीको कारण अवस्थित छ। यद्यपि, उच्च अदालतले उत्तरी क्षेत्रको *आदिवासी अध्यादेश १९१८* को संवैधानिक वैधतालाई स्वीकार गर्‍यो, [33] किनभने यो संविधानको धारा १२२ अन्तर्गत राष्ट्रमंडल कानून बनाउने शक्ति भित्र थियो; [34] यसले शक्ति पृथकीकरणको सिद्धान्तको उल्लङ्घन गरेन; [35] यसले संविधानको धारा ११६ मा धर्मको स्वतन्त्रताको अधिकारको उल्लङ्घन गरेन; [36] र, यसले आन्दोलन र संघको स्वतन्त्रता [37] वा समानता [38] को कुनै पनि निहित अधिकारको उल्लङ्घन गरेन जुन अवस्थित हुन सक्छ / अदालतले यो पनि ठहर गर्‍यो कि संवैधानिक अधिकारको उल्लङ्घनले यातना वा सम्झौता बाहिरको क्षतिमा कारबाहीको नयाँ कारणलाई जन्म दिँदैन। [39]

उच्च अदालतले *अध्यादेश* नरसंहारको उद्देश्यले लागू गरिएको वा जातीय समूहलाई नष्ट गर्ने उद्देश्यले गरिएको दाबीलाई पनि अस्वीकार गर्‍यो, तर यसको विपरीत यो उद्देश्यले लाभदायक थियो भन्ने ठहर गर्‍यो। [40] यद्यपि, बहुमतले *संविधानले* अन्यथा नरसंहार कानूनलाई सीमित गर्नेछ कि गर्दैन भन्ने कुरामा विचार गरेन, [41] यो सम्भावनालाई भविष्यको मुद्दा चलाउन खुला छोड्यो। निर्णयले त्यो वा समान शक्तिको *दुरुपयोगको लागि क्षतिको सम्भावनालाई पनि खुला छोड्यो*। [42] प्रधान न्यायाधीशले जोड दिए कि दुरुपयोगलाई समकालीन मापदण्डहरूद्वारा होइन, त्यस समयको मापदण्डहरूद्वारा न्याय गरिनुपर्छ। [43] समयको मापदण्डहरूद्वारा अनुचित भएको आधारमा हटाउने अधिकार बिना थियो भनेर प्रमाणित गर्न कठिनाई भयो। [44] त्यो *क्युबिलो विरुद्ध कमनवेल्थमा* तर्क गरिएको थियो। [45] यो सफल भएन। [46]

*क्युबिलो*को संघीय अदालतले *क्रुगर*को जस्तै कानूनलाई विचार गर्‍यो, तर आवेदकहरू, लोर्ना क्युबिलो र पिटर गनरले दाबी गरे कि, उनीहरूलाई हटाएर, राष्ट्रमण्डलले (आफ्नो एजेन्ट, मूल निवासी मामिला निर्देशक मार्फत) लापरवाही, झूटा कारावास, र वैधानिक कर्तव्यको उल्लंघन, साथै आवेदकहरूप्रति आफ्नो विश्वस्त कर्तव्यहरू उल्लङ्घन गरेको छ। सीमितताको विधान आवेदकहरूको सफलताको अभावको मुख्य कारण थियो। *क्युबिलो*को अदालतले ढिलाइबाट प्रतिवादीले भोग्ने पूर्वाग्रहको कारणले गर्दा सीमितता अवधि बढाउनु उचित र उचित थियो भन्ने कुरामा सन्तुष्ट भएन। [47] यद्यपि, अदालतले मुद्दालाई यस आधारमा अगाडि बढ्न अनुमति दियो कि विस्तार आवेदनको बारेमा औपचारिक निष्कर्ष यसको निष्कर्षमा गरिनेछ। [48] यस कारणले गर्दा, ओलफलिन जे कारबाहीको कारणहरू प्रमाणित भए वा नभएको बारेमा औपचारिक निष्कर्ष निकाल्न सक्षम थिए। यसो गर्दा, माननीयले निर्धारण

गर्नुभयो कि कानूनमा वा यसको प्रशासनमा आदिवासी मामिला निर्देशक र अन्यद्वारा अन्धाधुन्ध हटाउने कुनै नीति वा अभ्यास [49] र कुनै नरसंहारको उद्देश्य [50] थिएन:

प्रमाणहरूले देखाए कि १९४० र १९५० को दशकमा आदिवासीहरूको हेरचाह गर्ने मानिसहरू थिए। ती मानिसहरूले सोचेका थिए कि उनीहरू बच्चाको सर्वोत्तम हितमा काम गरिरहेका थिए। पछिल्ला घटनाहरूले देखाएका छन् कि उनीहरू गलत थिए। यद्यपि, यो सम्भव छ कि उनीहरूले वैधानिक शक्तिहरू अनुसार काम गरिरहेका थिए वा, सायद यी दुई दावीहरूमा, यो भन्नु बढी सही हुनेछ कि आवेदकहरूले आफ्नो शक्तिभन्दा बाहिर काम गरेको प्रमाणित गरेका छैनन्। [51]

लोर्ना क्युबिलोको सम्बन्धमा, अदालतले पत्ता लगायो कि उनको निवासी मामिला निर्देशक विरुद्ध गलत कारावासको लागि पहिलो नजरमा मुद्दा छ, तर राष्ट्रमंडल विकृत रूपमा उत्तरदायी थिएन। [52] यदि समय भन्दा बाहिर जान अनुमति दिइयो भने पनि, उनको कारबाही असफल हुनेछ किनकि उनले उचित प्रतिवादीलाई मुद्दा हालेको थिइनन्। पिटर गनरकी आमा टोप्सीले उनको हटाउन सहमति जनाएको पाइयो, र त्यसैले अतिक्रमण वा गलत कारावासको कुनै पनि दाबी सफल हुन सकेन। [53] न त लोर्ना क्युबिलो न त पिटर गनरले वैधानिक कर्तव्यको उल्लङ्घन स्थापित गर्न सक्थे। [54] राष्ट्रमंडलले आवेदक दुवैलाई लापरवाहीमा हेरचाहको कुनै सामान्य कानून कर्तव्यको ऋणी थिएन। [55] अदालतले पत्ता लगायो कि निर्देशकले हटाउने समयमा हेरचाहको कर्तव्यको ऋणी थिएन, जबसम्म हटाउने शक्तिभन्दा बाहिर थिएन (जुन यस अवस्थामा यो थिएन)। [56] अदालतले निर्णय गर्‍यो कि उनीहरूको सुरक्षा र कल्याण सुनिश्चित गर्न शक्ति प्रयोग गरिसकेपछि हेरचाहको कर्तव्य उत्पन्न हुन्छ। [57] लोर्ना क्युबिलोको मामलामा, कर्तव्य उल्लङ्घन गरिएको थिएन, तर पिटर गनरको मामलामा यो थियो। [58] यद्यपि, कर्तव्य निर्देशकले तिर्नुपरेको थियो, जसमाथि मुद्दा दायर गरिएको थिएन, र राष्ट्रमंडल उल्टो उत्तरदायी थिएन। [59] यसरी, दुवै लापरवाही कार्यहरू असफल भए।

न्यु साउथ वेल्समा, जोय विलियम्सलाई समयभन्दा बाहिर जान अनुमति दिइएको थियो, [60] तर १९९९ मा उनको ठोस दावीमा उनी असफल भइन्। [61] *अभिभावकत्व उनकी आमाबाट आदिवासी संरक्षण ऐन १९०९ (NSW)* अन्तर्गत आदिवासी कल्याण बोर्डमा हस्तान्तरण गरिएको थिएन, यद्यपि उनी ऐन अन्तर्गत 'वार्ड' बनिन्। अतिक्रमणमा उनको दाबी असफल भयो, किनकि यो स्वीकार गरिएको थियो कि उनकी आमाले उनको हेरचाहमा नियुक्तिको लागि सहमति जनाउनुभएको थियो, [62] र यो बोर्डको वैधानिक शक्ति अनुसार गरिएको थियो। [63] उनलाई कुनै कारबाहीयोग्य वैधानिक कर्तव्य थिएन [64] किनभने '[t] ऐनको प्रावधानहरू बाल-कल्याण कानूनको प्रकृति, दायरा र सर्तहरूको सन्दर्भमा यातनामा कारबाहीको अधिकार प्रदान गर्ने उद्देश्यले थिएन। [65] सम्माननीयले कुनै विश्वासनीय कर्तव्य उत्पन्न नभएको ठहर गर्नुभयो, तर यदि यो भयो भने, यो परिस्थितिमा पनि उल्लङ्घन गरिएको थिएन, न त कथित उल्लङ्घनबाट कथित क्षति हुने थियो। [66] हेरचाहको कुनै कर्तव्य थिएन, [67] र त्यसैले लापरवाहीमा वादीको दाबी असफल भयो। वैकल्पिक रूपमा, अदालतले पत्ता लगायो कि यदि त्यस्तो कर्तव्य थियो भने यो उल्लङ्घन गरिएको थिएन, [68] र कुनै पनि दरमा क्षति कुनै पनि कथित उल्लङ्घनबाट भएको थिएन। [69] हेरचाहको कर्तव्यको नयाँ वर्ग सिर्जना गर्न अदालतले अस्वीकार गर्नुको एउटा कारण यो थियो कि त्यसो गर्दा, यसले सरकारी हेरचाहमा हुँदा मनोवैज्ञानिक रूपमा घाइते भएकाहरूद्वारा मुद्दाको बाढी सुरु गर्ने जोखिम थियो। [70] अर्को नीतिगत कारण यो थियो कि राज्यले आफ्नो हेरचाहमा रहेका बालबालिकाहरूप्रतिको आफ्नो कर्तव्यको बारेमा आमाबाबु भन्दा फरक स्थितिमा हुनु हुँदैन। [71]

विश्वस्त कर्तव्यको उल्लङ्घनको लागि क्षतिपूर्तिको दाबी गरिएको थियो, [72] र *विलियम्स*, [73] *क्युबिलो*, [74] र *दक्षिण अष्ट्रेलिया राज्य विरुद्ध ल्याम्पार्ड-ट्रेभोरो*, [75] मा मुख्यतया यो आधारमा असफल भयो कि राज्य हेरचाहमा बालबालिकालाई हटाउनाले त्यस्तो प्रकारको विश्वस्त कर्तव्य सिर्जना गरेन जहाँ गैर-आर्थिक चरित्रको उल्लङ्घनले क्षतिपूर्ति दिन सक्छ। [76]

लापरवाहीको दाबीहरू पूर्वनिर्धारित छैनन्, जस्तै रोलफ जेले जोनस्टनमा समय विस्तारको आवेदनमा निष्कर्ष निकाले, [77] विशेष गरी हेरचाहको नयाँ कर्तव्य कहिले सिर्जना गरिनेछ भन्ने सम्बन्धमा लापरवाहीको कानूनको भ्रमित अवस्थालाई ध्यानमा राख्दै। [78] यो *दक्षिण अष्ट्रेलियाको राज्य विरुद्ध ल्याम्पार्ड-ट्रेभोरो* द्वारा जोड दिइएको छ, [79] जसमा *दक्षिण अष्ट्रेलियाको पूर्ण अदालतले सार्वजनिक पदमा लापरवाही र दुर्व्यवहारको लागि क्षतिपूर्तिको पुरस्कारलाई अनुमति दिएको थियो। त्यो मुद्दा दक्षिण अष्ट्रेलियाको राज्यले ट्रेभोरो विरुद्ध दक्षिण अष्ट्रेलिया (नम्बर ५) मा ग्रे जेको निर्णय विरुद्ध अपील गरेको थियो। [80] क्रिसमस १९५७ को क्रिसमसको वरिपरि, १ वर्षीय वादी, ब्रुस ट्रेभोरोलाई ग्यास्ट्रोएन्टेराइटिसको साथ अस्पताल लगिएको थियो तर उनी चाँडै निको भए। उनलाई ६ जनवरी १९५८ मा आदिवासी विभागले अस्पतालबाट हटाइयो र श्री र श्रीमती डेभिसलाई पालनपोषण गरियो, जो अनुभवहीन पालनपोषण*

अभिभावक थिए। उनकी जन्म दिने आमालाई जानकारी दिइएन, र उनले सहमति दिइएनन्। *आदिवासी ऐन*ले केही निष्कासन अधिकारहरू दिएको थियो तर १९४९ मा, क्राउन सोलिसिटरले महान्यायाधिवक्तालाई औपचारिक सल्लाह दिएका थिए कि *आदिवासी ऐन* १९३४-१९३९ को धारा ७ ले आदिवासी बालबालिकाहरूलाई उनीहरूका आमाबाबुबाट जबरजस्ती हटाउने अधिकार दिँदैन। [८१] यो सल्लाह मन्त्रिपरिषद् र आदिवासी संरक्षण बोर्ड (APB) का सदस्यहरूलाई वितरण गरिएको थियो। यो सल्लाह १९५४ मा पुष्टि भएको थियो। [८२]

अदालतमा प्रस्तुत गरिएको वादी गम्भीर डिप्रेसन र मदिरा सेवनबाट पीडित थिए, जसले गर्दा उनको कमाई गर्ने क्षमतामा कमी आएको थियो र मानसिक रोग निरन्तर चलिरहेको थियो। उनी आश्रयस्थलमा काम गर्थे, उनको विवाह घरेलु हिंसाको गर्दा टुटेको थियो, उनले कहिल्यै आफ्ना बच्चाहरूसँग नजिक महसुस गरेनन् र उनले कहिल्यै आफ्नो आदिवासी संस्कृतिसँग पहिचान गरेनन्। [८३]

दक्षिण अष्ट्रेलियाली सर्वोच्च अदालतको पूर्ण अदालतले ट्रायल न्यायाधीशको केही निष्कर्षहरूलाई पुष्टि गर्‍यो, तर अरूलाई उल्टाइदियो। [८४] पूर्ण अदालतले पुष्टि गर्‍यो कि APB वा वैकल्पिक रूपमा आदिवासी विभाग सचिवहरू सहमति बिना ब्रुसलाई हटाउन सार्वजनिक पदमा भएको दुरुपयोगको लागि उत्तरदायी थिए, किनभने उनीहरूलाई थाहा थियो कि यो शक्तिभन्दा बाहिर छ र हानि अनुमान गर्न सकिन्छ। [८५] क्राउन विकृत रूपमा उत्तरदायी थियो। [८६] APB ले वादीलाई उनकी आमाको हेरचाह र सम्पर्कबाट हटाएर चोट पुऱ्याउनबाट बच्न हेरचाहको कर्तव्य पनि दियो। [८७] *क्युबिलोमा* भएको निर्णयको विपरीत, पूर्ण अदालतले APB लाई कार्य गर्ने वैधानिक अधिकार छ वा छैन भन्ने कर्तव्य दियो भनी ठहर गर्‍यो। [८८] अदालतले वास्तविक आमाबाबुको कर्तव्यलाई APB जस्ता निकायहरूको कर्तव्यबाट छुट्यायो, [८९] र यस्तो कर्तव्यले बाल संरक्षण निर्णय लिनेमा सम्भावित रूपमा चिसो प्रभाव पार्ने तर्कहरूलाई अस्वीकार गर्‍यो। [९०]

अर्कोतर्फ, पूर्ण अदालतले दुई प्रमुख सन्दर्भमा ट्रायल न्यायाधीशको निष्कर्षलाई उल्ट्यायो। पहिलो, बच्चाको हेरचाह गर्ने परिवारको परिस्थितिलाई ध्यानमा राख्दै कुनै झूटो कारावास थिएन। [९१] दोस्रो, यद्यपि एक विश्वस्त कर्तव्य सम्भव थियो, यो यहाँ तिर्नु पर्दैन। [९२] ट्रायल न्यायाधीशको कारण र क्षतिपूर्तिको मूल्याङ्कन चुनौतीरहित रह्यो, [९३] तर मुद्दाको पूर्ववर्ती मूल्य APB द्वारा हेरचाहको कर्तव्यको विस्तार र सार्वजनिक पदमा दुरुपयोगको सिद्धान्तहरूको घोषणामा निहित छ। समान अवस्थामा, अन्य चोरी पुस्ताका मुद्दा दायर गर्नेहरूले समान सफलताको सामना गर्न सक्छन्। धेरै कुरा हटाउने समयमा हटाउने प्रभावहरूको ज्ञानको स्थितिमा निर्भर गर्दछ। [९४]

केही लेखकहरूले न्यायिक प्रक्रियामा अवचेतन जातिवाद पहिचान गर्छन्। [९५] रोबर्ट मन्त्रेले दाबी गर्छन् कि ओ'लफलिन जे ले आफ्नो अवचेतन जातिवादको कारणले गर्दा हटाउने नीतिको ऐतिहासिक तथ्याङ्कलाई उचित रूपमा व्याख्या गरेनन्:

न्यायाधीश ओ'लफलिनले सही भनेका छन् जब उनले तर्क गरे कि जसले बच्चाहरूलाई आफ्ना आमा, परिवार र समुदायबाट अलग गरे उनीहरूले 'बच्चाको सर्वोत्तम हितमा' काम गरिरहेको ठाने। उनले के देख्दैनन् भने 'आधा-जाति' बच्चाको सर्वोत्तम हितमा के थियो भन्ने उनीहरूको अवधारणा कति गहिरो रूपमा निर्विवाद प्रकारको जातिवादी धारणाहरूद्वारा निर्धारण गरिएको थियो। [९६]

असफल कष्टकर र न्यायसंगत दाबीहरू न्यायपालिकाको लागि चुनौती हुन् जसले 'अष्ट्रेलियाको आत्मसात गर्ने इतिहासको परिणामस्वरूप उत्पन्न भएका विशिष्ट हानिहरूको लागि दायित्व स्वीकार गर्न सक्ने तरिकाले अत्याधिक र समानताको सिद्धान्तहरू विकास गर्न' सक्छ। [९७] आशा छ कि अष्ट्रेलियाली न्यायशास्त्रले आफूलाई कानुनी धारणाहरू र अंग्रेजी कानून अवधारणाहरूबाट व्युत्पन्न अवधारणाहरूबाट मुक्त गर्न सक्छ, जुन अष्ट्रेलियाली औपनिवेशिक बसोबास गर्ने सन्दर्भको लागि अद्वितीय ऐतिहासिक वास्तविकताबाट मुक्त छन्। [९८]

अरूले कानुनी प्रणालीको 'मुक्तिदायी' भूमिकामाथि प्रश्न उठाएका छन्। [९९] जातीय भेदभावको आरोप जायज हुन सक्छ, [१००] नैतिक र कानुनी दृष्टिकोणबाट व्यवहारलाई त्यस समयको मापदण्डद्वारा न्याय गरिनुपर्छ। समान कारणहरूले गर्दा, नरसंहारको आरोपलाई हटाउने समयमा यो सामान्य कानुनी अपराध थिएन भन्ने आधारमा कायम राख्न सकिँदैन। [१०१] *ट्रेभोरोमा* पनि, जहाँ सार्वजनिक पदमा दुरुपयोग प्रमाणित भएको पाइयो, अदालतले कानून निर्माता र प्रशासकहरूको लाभदायक मनसाय स्वीकार गर्‍यो, यद्यपि वर्तमान मापदण्डहरूद्वारा न्याय गर्दा गलत दिशामा।

B प्रमाण बाधाहरू

"तिनीहरूलाई घर ल्याउने" अनुसन्धानलाई एकतर्फी भनेर आलोचना गरिएको छ, किनभने हेरचाहमा हटाइएका र उपचार गरिएको बयानको पूर्ण विश्लेषण र परीक्षण गरिएको थिएन। [१०२] न त यो गलत काम गरेको आरोप लागेकाहरूद्वारा खण्डन वा तर्कको विषय नै थियो। वास्तवमा, कथित नरसंहारकारी र भेदभावपूर्ण कानून र नीतिहरू स्थापित गर्ने वा कार्यान्वयन गर्नेहरूबाट कुनै गवाही मागिएको थिएन, [१०३] यद्यपि आयोगसँग स्पष्ट रूपमा साक्षीहरूको उपस्थिति र कागजातहरू उत्पादन गर्न बाध्य पार्ने शक्ति थियो। [१०४] ती नीति निर्माताहरू, विधायकहरू वा प्रशासकहरूलाई अपराधिक आरोपहरू लगाइएका कुनै पनि व्यक्तिको थप अनुसन्धान वा अभियोग लगाउने सम्बन्धमा कुनै सिफारिस गरिएको थिएन। अनुसन्धानलाई हटाइएका र दुर्व्यवहार गरिएका व्यक्तिहरूलाई आफ्नो अनुभव व्यक्त गर्ने र यसरी आफ्नो शोक र क्षति व्यक्त गर्ने अवसरको रूपमा प्रयोग गरिएको थियो। यस तरिकाले अनुसन्धान सञ्चालन गर्नु एक जानाजानी निर्णय थियो, जुन आयुक्तहरूले आवंटित स्रोतहरूको सबैभन्दा प्रभावकारी प्रयोग भएको विश्वास गरे। [१०५] यी दाबी गरिएका घाटाहरूको बावजुद, ती साक्षीहरूको हटाइ र अनुभवको परिणाम वर्णन गरिए अनुसार भयो भन्ने कुरामा कुनै शंका छैन। [106] उनीहरूको पीडामा पहिचान गुमाउनु, संस्कृति गुमाउनु, शारीरिक, यौन र भावनात्मक दुर्व्यवहार, र त्यसपछिको मनोवैज्ञानिक कठिनाइहरू, मनोचिकित्सा चोटपटक र दीर्घकालीन मानसिक रोग समावेश थियो, जसको परिणामस्वरूप व्यक्तिगत र आर्थिक क्षति भयो। धेरै अवस्थामा, दुर्व्यवहार प्रणालीगत थियो, र बच्चाहरू या त हेरचाहमा राम्रो थिएनन् [107] वा खराब, ट्रेभोरोले प्रदर्शन गरेझैं।

यद्यपि, हटाउने, दुर्व्यवहार गर्ने र मुद्दा चलाउने बीच ढिलाइ हुँदा, कुनै पनि वादीलाई प्रमाणको बोझ पूरा गर्न गाह्रो हुनेछ। एउटा कारण साक्षीहरूको मृत्यु वा बेपत्ता हुनु, वा उनीहरूको सम्झना हराउनु हो। अर्को दस्तावेजी प्रमाणको अभाव हो। धेरै आदिवासी बालबालिकाहरूलाई हटाउने समर्थन वा व्याख्या गर्न कागजातहरू बिना लगिएको भए तापनि, [108] अभिलेखको अभाव आदिवासी बालबालिकाहरूमा मात्र सीमित छैन। [109]

एउटा दृष्टिकोणबाट, यदि सरकारी नीति र अभ्यासहरू स्पष्ट रूपमा जातिवादी र नरसंहारकारी थिए भने, कसैले केही लिखित प्रमाणको अपेक्षा गर्न सक्थ्यो। अन्यथा, जातिवादको आरोप केवल अनुमान मात्र हुनेछ। यो विचारलाई ओ'लफलिन जे द्वारा पन्छाइएको थियो जसले भने:

[T] प्रमाणले चोरी भएको पुस्ताको अस्तित्वलाई अस्वीकार गर्दैन र केही प्रमाणहरू थिए कि केही अंश आदिवासी बच्चाहरूलाई तिनीहरूका आमाबाबुको इच्छा विरुद्ध संस्थाहरूमा लगिएको थियो। यद्यपि, म यी कार्यवाहीमा यस अदालतमा प्रस्तुत गरिएका प्रमाणहरूमा निष्कर्षहरू गर्न सीमित छु; त्यो प्रमाणले आवेदकहरूले आरोप लगाएको जस्तो अंश-आदिवासी बच्चाहरूलाई हटाउने कुनै नीति थियो भन्ने निष्कर्षलाई समर्थन गर्दैन; र यदि, त्यो निष्कर्षको विपरीत, त्यस्तो नीति थियो भने, यी कार्यवाहीमा प्रमाणले यी आवेदकहरूको सम्बन्धमा यो कहिल्यै पनि लागू गरिएको थियो भन्ने निष्कर्षलाई औचित्य दिँदैन। [110]

कुनै पनि रेकर्डले सामान्यतया संस्थागत दृष्टिकोणलाई समर्थन गर्नेछ। जातीय निर्णय लिने कार्यलाई समर्थन गर्न जातीय तर्क सामान्यतया स्पष्ट रूपमा भनिएको हुँदैन, [111] र सरकारी रेकर्डहरूमा हटाउनको लागि 'सर्वोत्तम हित' कारणहरू समावेश हुने सम्भावना हुन्छ। [112] यी कठिनाइहरूको माथि आधिकारिक कागजातहरूको नियमितताको अनुमान छ, जुन क्युबिलोमा धेरैजसो दावीहरूको लागि घातक थियो। [113] यो प्रमाणिक अनुमानले विपरीत प्रमाणको अभावमा अदालतलाई आधिकारिक कागजातहरूको शुद्धता अनुमान गर्न अनुमति दिन काम गर्छ।

क्युबिलोमा विलियम्स र पिटर गनरको मुद्दामा, अभिभावकको सहमतिको वैधताको अदालतको निष्कर्षले कारबाहीका धेरै सम्भावित कारणहरू, जस्तै अतिक्रमण र झूटा कारावासलाई खारेज गर्यो। क्युबिलोमा, ओ'लफलिन जेले पिटर गनरकी आमाको औंठाको छापलाई उनको हटाउने सहमतिको रूपमा स्वीकार गर्दै, 'यो कल्पनाको क्षेत्रभन्दा बाहिर छैन कि एक समर्पित, राम्रो अर्थ राख्ने गस्ती अधिकारीले टोप्सी जस्ता आदिवासी आदिवासीलाई कागजातको अर्थ र प्रभाव बुझाउन सम्भव थियो' भन्ने कुरा पत्ता लगाउनु। [114]

त्यस्ता धारणाहरू [115] ले 'निकासीको सामाजिक र ऐतिहासिक सन्दर्भ' लाई बेवास्ता गर्छन्, कि आदिवासी अष्ट्रेलियालीहरूलाई अयोग्य निर्णयकर्ताको रूपमा व्यवहार गरिएको थियो:

प्रत्येक राज्यमा, सम्बन्धित ऐनहरूले आदिवासी अष्ट्रेलियालीहरूको जीवनका सबै पक्षहरूलाई नियन्त्रण गर्ने प्रणालीहरू सिर्जना गरे। त्यसकारण, आदिवासी अष्ट्रेलियालीहरू आफ्नो जीवनको बारेमा निर्णय लिन अक्षम छन् भन्ने धारणा थियो। तैपनि, यो मानिन्थ्यो कि अन्यथा अयोग्य व्यक्तिले आफ्नो बच्चाको हेरचाह राज्यलाई गर्न सहमति दिन सक्छ। [116]

मौखिक परम्परा आदिवासी संस्कृतिहरूमा प्राथमिक ऐतिहासिक विधि हो। केही टिप्पणीकारहरूले अदालतहरूले लिखित प्रमाणलाई प्राथमिकता दिएको बताएका छन्, जुन 'शाही संस्कृतिको एक आवश्यक भाग' हो, [117] यो आलोचनाले परम्परागत रूपमा सामान्य कानून मुद्दाहरूमा दिइने प्रमाणको मौखिक प्रकृतिलाई बेवास्ता गर्दछ। [118] अझ वैध चिन्ता भनेको आदिवासी साक्षीहरू र प्रमुख संस्कृति र यसको कानुनी प्रणालीका सदस्यहरू बीच भाषा, संस्कृति र सञ्चारमा भिन्नताबाट सम्भावित गलतफहमी हो। [119] यो वास्तविक सम्भावित अन्यायको विषय हो, र चोरी पुस्ताका मुद्दाहरूमा दिइएका प्रमाणहरूको भाषिक र समाजशास्त्रीय विश्लेषण प्रयोग गरेर थप अन्वेषण गर्नुपर्छ। [120]

C प्रक्रियागत बाधाहरू

चोरी पुस्ताका सदस्यहरूद्वारा सफल मुद्दा चलाउनको लागि मुख्य प्रक्रियागत बाधा सीमाको विधान हो। [121] जहाँ समय सीमा समाप्त भएको छ, र बचाउले सीमाको विधानमा भर पर्छ, कानूनले समय विस्तार गर्न अनुमति दिन्छ यदि यो गर्न उचित र उचित छ भने। [122] सान्दर्भिक कारकहरूमा ढिलाइको कारण (प्रतिवादीले ढिलाइमा योगदान पुऱ्याएको हदसम्म सहित), ढिलाइको कारणले प्रतिवादीले भोगेको पूर्वाग्रह, र भोगेको चोटको प्रकृति र यसको कारण भएको भनिएको कथित आचरण समावेश हुनेछ। ढिलाइको लागि वैध र बुझ्न सकिने व्याख्याले पनि यदि ढिलाइ पर्याप्त लामो छ भने प्रतिवादीप्रतिको अन्यायपूर्ण पूर्वाग्रहलाई हटाउन सक्दैन। [123]

कार्यवाही सुरु हुन ढिलाइ हुनुको कारण व्याख्या गर्नु गाह्रो छ। यदि १९७० को दशकको सुरुवातसम्म आदिवासी बालबालिकाहरू विरुद्ध प्रणालीगत दुर्व्यवहार र गलत कार्यहरू भएको भए, १९९४ भन्दा पहिले पहिलो रिट जारी हुने अपेक्षा गरिएको थियो। [१२४] ढिलाइलाई ऐतिहासिक सन्दर्भमा हेर्नुपर्छ। चोरी पुस्ता मुद्दाको प्रवाह *माबोमा* भएको अभूतपूर्व निर्णय पछि सुरु भयो। [१२५] त्यस निर्णय पछि आदिवासी अधिकार दावीहरूमा अदालतहरूमा आदिवासी वादीहरूसँग कानुनी प्रणालीले कसरी व्यवहार गर्यो भन्ने बारे धारणामा परिवर्तन आएकोमा कुनै शंका छैन। अर्को प्रमुख घटना १९९४ मा डार्विनमा *गोइङ्ग होम* [१२६] शीर्षकको सम्मेलन थियो जहाँ ६०० भन्दा बढी हटाइएका बालबालिकाहरू आफ्नो अनुभव र न्यायको भविष्यको सम्भावनाहरू छलफल गर्न भेला भएका थिए। यो सम्मेलनले राष्ट्रिय सोधपुछ र उनीहरूलाई घर ल्याउने रिपोर्टको नेतृत्व गर्‍यो, जसले गर्दा प्रधानमन्त्रीले माफी मागे। यो गतिले अन्ततः सरकार विरुद्ध कानुनी कारबाही गर्ने सम्भावित मुद्दा दायरकर्ताहरूलाई प्रेरित गरेको हुन सक्छ।

घ मनोवैज्ञानिक, सामाजिक-आर्थिक र सांस्कृतिक अवरोधहरू

आदिवासी बालबालिकाहरूलाई उनीहरूको परिवारबाट हटाउने कार्य व्यापक सामाजिक अन्यायको ऐतिहासिक सन्दर्भमा भएको थियो। आदिवासी अष्ट्रेलियालीहरूको कमजोर सामाजिक र आर्थिक अवस्था निम्त्याउने र धेरै अवस्थामा यसको कारण उपनिवेशीकरण र फलस्वरूप आदिवासी जनसंख्याको अशक्तीकरण थियो। [127] यो अन्याय चोरी पुस्ताहरूलाई आदिवासी मानिसहरूको रूपमा पहिचान र उपनिवेशकर्ताहरूसँगको उनीहरूको सम्बन्धसँग जोडिएको छ। यसले केही मानिसहरूको मुद्दा दायर गर्ने क्षमता वा इच्छालाई बाधा पुऱ्याएको हुन सक्छ:

[T] उत्तराधिकारी हटाउने र त्यसपछिका जीवन कथाहरू विस्थापन, हिंसा र कानुनी शासनमा निर्मित राष्ट्र-राज्यको सीमा भित्र बस्ने नीति, अभ्यास र राजनीतिद्वारा मध्यस्थता गरिन्छ जसले आदिवासीहरूलाई गैर-आदिवासी अष्ट्रेलियालीहरूले उपभोग गर्ने मौलिक अधिकारहरू अस्वीकार गर्‍यो। फलस्वरूप, आदिवासी अष्ट्रेलियालीहरू फौजदारी न्याय, स्वास्थ्य, शिक्षा, आवास र रोजगारी सहित सबै प्रमुख सामाजिक र आर्थिक सूचकहरू अनुसार उल्लेखनीय रूपमा वञ्चित छन्। [128]

आदिवासी समुदाय भित्र बाल संरक्षणमा मानसिक रोगको उच्च दर, लागूपदार्थको दुरुपयोग, स्वास्थ्य समस्या, कम आयु र कमजोर शिक्षा लगायत सामाजिक-आर्थिक कारकहरू चिन्ताको विषय बनिरहेका छन्। [129]

कतिपयको लागि, उपनिवेशित मानिसहरूको सदस्यको रूपमा मुद्दा दायर गर्नुको मनोवैज्ञानिक प्रभाव पनि हुन्छ, [130] जुन मुद्दाको अभावलाई व्याख्या गर्न केही हदसम्म जान्छ। [131] यौन दुर्व्यवहारका पीडितहरूले यौन अपराध रिपोर्ट गर्न ढिलाइ गर्नुका कारणहरू र सरकारद्वारा प्रणालीगत जातिवादी आचरण मार्फत पीडित भएको रिपोर्ट गर्न ढिलाइ वा असफल हुनुको बीचमा एउटा समानता निकाल्न सकिन्छ। यो केवल यौन दुर्व्यवहारमा परेका चोरी पुस्ताका सदस्यहरूमा मात्र लागू हुँदैन, तर उनीहरू र उनीहरूलाई हटाउने सरकार बीचको सम्बन्ध र त्यसपछिको आघात र लाजको कारणले गर्दा सबैमा लागू हुन्छ। [132] पीडितहरूले महसुस गर्ने लाज र अपमान मुद्दा दायर गर्न एक शक्तिशाली भावनात्मक निरुत्साहित हुन सक्छ। [133] यो त्यहाँ जटिल हुन्छ जहाँ पीडितको

कानूनसँग पहिले नकारात्मक अनुभवहरू हुन्छन्। [134] चोरी पुस्ता मुद्दामा सबै अदालतहरूले मानसिक स्वास्थ्यमा हटाउने गम्भीर प्रभावलाई स्वीकार गरेका छन् तर थप अनुसन्धान आवश्यक छ।

कानुनी कार्यवाहीहरू पहिलेदेखि नै रहेको आघात, साथै ऐतिहासिक र सांस्कृतिक असन्तुलन र औपनिवेशिक अन्यायको व्यापक भावना, [135] र 'आध्यात्मिक उत्पीडन' को सन्दर्भमा पनि हुन्छन्। [136] यी सबैले आदिवासी मानिसहरूको आफ्नो दाबीलाई प्रभावकारी रूपमा अभियोजन गर्ने, मध्यस्थता गर्ने र मुद्दा चलाउने इच्छा र क्षमतामा नकारात्मक प्रभाव पार्न सक्छ। यसले सार्वजनिक ध्यानमा नआउने सम्झौताहरू पनि उत्पादन गर्न सक्छ। उदाहरणका लागि, कमनवेल्थ महान्यायाधिवक्ताको २००९ को रिपोर्ट, *संघीय नागरिक न्याय प्रणालीमा न्यायमा पहुँचको लागि रणनीतिक रूपरेखामा*, न्यायमा पहुँच कार्यदलले उल्लेख गरेको छ: 'आदिवासी अष्ट्रेलियालीहरू कानुनी घटनाहरूको प्रतिक्रियामा कुनै कारबाही नगर्ने सबैभन्दा बढी सम्भावना भएका समूह थिए, ५०.९ प्रतिशत कानुनी घटनाहरूको लागि त्यसो गर्ने, गैर-आदिवासी मानिसहरूको लागि ३२ प्रतिशतको तुलनामा'। [137]

विन्डस्चटलले अनुमान लगाएका छन् कि स्टोलन जेनेरेसनका सदस्यहरूको निःशुल्क प्रतिनिधित्व गर्न अदालतका पखेटाहरूमा मानव अधिकार वकिलहरूको एउटा फौज पखिरेको छ। यस सुझावबाट उनले संकेत गर्छन् कि मुद्दाको लागत अदालतमा स्टोलन जेनेरेसनका लागि महत्वपूर्ण बाधा होइन। केही वकिलहरूले यी मुद्दाहरूमा तयारी गर्न र उपस्थित हुन आफ्नो समय स्वेच्छाले दिएका हुन सक्छन्। अर्कोतर्फ, टिप्पणीकारहरूले 'अष्ट्रेलियाभरि आदिवासी संस्थाहरूको मुद्दाहरूले कसरी महत्वपूर्ण स्रोतहरू खपत गरेको छ' भनेर उल्लेख गरेका छन्। [१३८] स्टोलन जेनेरेसनका सदस्यहरूलाई विगत र भविष्य दुवैमा कानुनी सहायताको उपलब्धता र लागत एक मुद्दा हो जसको लागि पूर्ण अनुसन्धान आवश्यक छ, केवल अनुमान मात्र होइन।

E क्षतिको अपर्याप्तता

मुकदमावालाहरू केवल वा मुख्यतया पैसाले प्रेरित भएका छैनन्। ओ'लफलिन जे ले भने कि उनले 'आवेदक मध्ये कुनै पनि मुद्दा सुनको भाँडो खोजिरहेको छ भन्ने कुनै पनि सुझावलाई अस्वीकार [सम्पादन] गर्छन्'। [१३९] कहिलेकाहीँ पीडितले आघातबाट निको हुने आवश्यकता र आफ्नो पीडाको माफी र स्वीकृति उनीहरूको दिमागमा प्रमुख हुने हुँदा मौद्रिक क्षतिपूर्तिलाई पर्याप्त क्षतिपूर्ति ठान्दैनन्। [१४०] क्षतिपूर्ति र गलत कामको सार्वजनिक न्यायिक पुष्टिले आघातबाट निको हुन मद्दत गर्न सक्छ र पीडितलाई त्यस्तो स्थितिमा राख्न सुरु गर्न सक्छ जुन स्थितिमा उनीहरू अन्यथा हुने थिए, तर एटकिन्सन जे ले उल्लेख गरेझैं, '[u] अन्ततः, बाल्यकाल गुमाउनु, पारिवारिक सम्बन्ध गुमाउनु र आत्म-पहिचानको क्षतिलाई संशोधन गर्ने कुनै तरिका छैन'। [१४१] यसबाहेक, हटाइएका बच्चाको आफ्नै बच्चाहरूसँग प्रभावकारी रूपमा सम्बन्ध राख्न असमर्थता मार्फत, हटाइएका अन्तर-पुस्तागत प्रभावहरूको लागि क्षतिपूर्ति दिन सकिँदैन। [१४२]

कारणले गर्दा कठिनाइहरू पनि उत्पन्न हुन्छन्, किनकि अदालतले के हानि भएको छ र कहिले भयो भनेर विचार गर्नुपर्छ। के क्षति हटाउँदा वा हेरचाहमा वा हेरचाहबाट छुटेपछि दुर्व्यवहारबाट भएको थियो? *विलियम्समा यो कुरामा जोड दिइएको थियो*। [143] क्युबिलोमा, ओ'लफलिन जेले आवेदकहरूले भोगेको क्षति र आघातलाई उनीहरूको हटाइमा - र संस्कृति, भाषा, पारिवारिक सम्बन्ध र भूमिसँगको सम्बन्धको क्षति - जसको लागि आदिवासी मामिला निर्देशक जिम्मेवार थिएनन्, र हेरचाहमा उनीहरूको उपचारमा होइनन् - लाई जिम्मेवार ठहराए। [144] *ट्रेभोरोमा* विपरीत दृष्टिकोण अपनाइएको थियो, जहाँ अदालतले स्वीकार गर्‍यो कि हटाउनु धेरै क्षतिको कारण थियो। ब्रुस ट्रेभोरोलाई व्यक्तिगत चोटपटक र क्षतिको लागि \$450 000 क्षतिपूर्ति प्रदान गरिएको थियो, जसमा उनको आदिवासी संस्कृतिको क्षति समावेश थियो। [145] सार्वजनिक पदमा झूटा कारावास र दुरुपयोगको लागि उनलाई \$75 000 उदाहरणीय क्षतिपूर्ति पनि प्रदान गरिएको थियो। [146] त्यसपछि उनलाई \$250 000 ब्याज प्रदान गरिएको थियो। [147] यसलाई अपीलमा चुनौती दिइएको थिएन। सन् २००७ देखि मात्र अदालतहरूले यति उच्च संख्यालाई स्वीकार गरेका छन्।

क्युबिलोमा, ओ'लफलिन जे ले क्षतिको काल्पनिक मात्रा अनुमान गरे, जसमा संस्कृतिको क्षतिको रकम पनि समावेश थियो, तर वादीहरूले न्यूनीकरण गर्न असफल भएको कारणले यसलाई घटाए, [148] ले लोर्ना क्युबिलोलाई \$११०,००० प्लस \$१६,८०० ब्याज र पिटर गनरलाई \$१२५,००० प्लस \$१९,८०० प्रदान गरे। *विलियम्समा* अबादी जे ले 'आकस्मिक' मात्रा अनुमान गरे, [149] जसमध्ये आधा मात्र सामान्य क्षति थियो, बाँकी आधा विगतको आर्थिक क्षतिको लागि विशेष क्षति थियो, \$१००,००० प्लस ब्याज (गणना गरिएको छैन)। यी रकमहरूलाई समान परिस्थितिहरूमा गैर-आदिवासी दावीकर्ताहरूको लागि ती आदेशहरू भन्दा धेरै कमको रूपमा आलोचना गरिएको छ [150] र *ट्रेभोरो* निर्णय अघि, मुद्दा चलाउन पर्याप्त प्रोत्साहन प्रदान गर्ने थिएन।

IV निष्कर्ष

मुद्दाको अभावले ऐतिहासिक गलत कार्यहरूको बारेमा थोरै मात्र देखाउँछ। धेरै कारकहरूले पक्षको इच्छा वा क्षमतालाई प्रभाव पार्छन्, र विशेष गरी चोरी पुस्ताका सदस्यको मुद्दा चलाउने र अदालतमा प्रमाण प्रस्तुत गर्ने। *ब्रिडिङ्ग देम होम* रिपोर्टले यस्ता धेरै अवरोधहरूलाई पहिचान गर्‍यो, [151] र क्षतिपूर्ति कोष बोर्ड मार्फत क्षतिपूर्ति प्रस्ताव गर्‍यो। यसको दृष्टिकोणले क्षतिपूर्तिसँग बढी समग्र रूपमा व्यवहार गर्‍यो, उदाहरणका लागि गैर-दोहोरिने प्रतिबद्धताहरू समावेश गरेर।

नरसंहारको बारेमा बहस जारी रहे पनि, [152] अदालतहरूले कानून निर्माता र प्रशासकहरूको लाभदायक मनसाय स्वीकार गरेका छन्, यद्यपि वर्तमान मापदण्डहरूद्वारा न्याय गर्दा गलत दिशामा। जातीय भेदभावको आरोप जायज हुन सक्छ, [153] व्यवहारलाई समयको मापदण्डहरूद्वारा न्याय गर्नुपर्छ। जातीय भेदभावमा नैतिक र न्यायशास्त्रीय क्रान्ति अष्ट्रेलियामा कम्तिमा १९६० को दशकको अन्त्यतिर १९६७ मा *आदिवासी अधिकार सम्बन्धी संवैधानिक जनमत संग्रह* र अझ बढी १९७० को दशकको सुरुतिर १९७१ मा *आदिवासी झण्डाको डिजाइन*, [154] 'बहुसांस्कृतिकता' को जन्म, गैर-भेदभावपूर्ण आप्रवासन सुधार, *जातीय भेदभाव ऐन १९७५* (Cth), [155] को कार्यान्वयन र १९७० को दशकको अन्त्यतिर नयाँ 'आदिवासी बालबालिकाका लागि प्लेसमेन्ट सिद्धान्तहरू' को विकास नभएसम्म भएको थिएन। [156] वर्तमान मापदण्डहरूद्वारा चोरी गरिएका पुस्ताहरूलाई हटाउने निर्णय गर्नु त्यस समयमा काम गर्नेहरूका लागि अनुचित हो। यस्तो दृष्टिकोणले सबै हाल स्वीकार्य आचरणहरूलाई भविष्यमा अप्रत्याशित नागरिक दावीहरू वा मापदण्डहरू परिवर्तन भएमा आपराधिक आरोपहरूको लागि खोल्नेछ। *ट्रेभोरोमा* पनि, ध्यान त्यस समयको मापदण्डहरूमा केन्द्रित रह्यो। [157] यद्यपि, हटाउनेहरू जति भर्खरै गरिएका छन्, यदि पर्याप्त गैर-जातीय कारणहरू बिना गरिएका छन् भने तिनीहरू त्यति नै कम स्वीकार्य हुन्छन्।

स्पष्ट रूपमा, चोरी पुस्ता मुद्दामा कानुनी बाधाहरू छन्, तर धेरै मुद्दा दायर गर्नेहरूका लागि बाधाहरू अवस्थित छन्। चोरी पुस्ताका सदस्यहरूलाई क्षतिपूर्तिको लागि बलियो नैतिक तर्क छ। [158] यद्यपि, भविष्यमा सोधिने प्रश्नहरू के हुन् भने यो प्राप्त गर्न कानुनी बाधाहरू प्रणालीगत छन् वा चोरी पुस्ताका मुद्दाहरूको प्रकृतिमा निहित छन्, र के यी परिस्थितिहरूले भविष्यमा न्यायिक वा विधायी हस्तक्षेपको आवश्यकता छ। तिनीहरूलाई तत्काल जवाफ चाहिन्छ।

[*] एलएलबी(ऑनर्स) एलएलएम; भिक्टोरियन ब्यारिस्टर र मोनाश विश्वविद्यालय कानून स्कूलमा सत्रिक शैक्षिक। उहाँ पारिवारिक कानून, फौजदारी कानून, र बाल अदालतमा अभ्यास गर्नुहुन्छ, र कानून र मानसिक स्वास्थ्यको उन्नति केन्द्रमा हाल एसजेडी उम्मेदवार हुनुहुन्छ। लेखक यस पत्रको अधिल्लो संस्करणमा उनको टिप्पणीको लागि पाउला गर्बरलाई धन्यवाद दिन चाहन्छन्।

[1] एओ नेभिल, मुख्य रक्षक आदिवासीहरू (WA) (२१ अक्टोबर १९३१) डोरिस पिल्किङ्टन, *फलो द न्याबिट-प्रुफ फेन्स* (क्वीन्सल्याण्ड विश्वविद्यालय प्रेस, १९९६) १२६ मा उद्धृत गरिएको छ।

[2] अन्ना हेबिच, *ब्रोकन सर्कल: फ्र्याग्मेन्टिड इन्डिजेनिज फेमिलीज १८००-२०००* (फ्रेमेन्टल आर्ट्स सेन्टर प्रेस, २०००) १३०।

[3] हेर्नुहोस्, उदाहरणका लागि, अष्ट्रेलियाली मानव अधिकार र समान अवसर आयोग, आदिवासी र टोरेस स्ट्रेट आइल्याण्डर बालबालिकाहरूलाई तिनीहरूको परिवारबाट अलग गर्ने राष्ट्रिय अनुसन्धान, *तिनीहरूलाई घर ल्याउने* (१९९७) २१७, 'दुई व्यापक अवधि' ('*तिनीहरूलाई घर ल्याउने*'). आयुक्तहरूले कहिल्यै 'चोरी गरिएका पुस्ताहरू' भन्ने शब्द प्रयोग गर्दैनन्। यो लेबल इतिहासकार पिटर् रीडले १९८१ मा, आदिवासी अष्ट्रेलियाली बालबालिकाहरूको सीमित समूहलाई सन्दर्भ गर्दै, *चोरी गरिएका पुस्ताहरू: नयाँ साउथ वेल्समा आदिवासी बालबालिकाहरूको हटाउने १८८३ देखि १९६९* (आदिवासी मामिला मन्त्रालय (NSW), ६ औं संस्करण, २००७) मा प्रयोग गरेका थिए।

[4] उदाहरणका लागि, किथ विन्डस्चटलमा भएको छलफल हेर्नुहोस्। *द फेब्रिकेसन अफ एबोरिजिनल हिस्ट्री खण्ड ३: द स्टोलन जेनेरेसन १८८१-२००८* (म्याक्ले प्रेस, २००९) अध्याय १३। यसलाई रोबर्ट मान्नेको आलोचना, 'टिप्पणी' (२०१०) ५३ *द मन्थली ८* र किथ विन्डस्चटलको प्रतिक्रिया, 'म्यानले वास्तविक बहसलाई बेवास्ता गर्छ' (२०१०) ५४(५) *काउन्ट ६०* सँग तुलना गर्नुहोस्। अस्ट्रेलियन ब्रोडकास्टिङ कर्पोरेशन, 'एकेडेमिक्स डिबेट कन्टेन्ट्स अफ स्टोलन जेनेरेसन रिपोर्ट' ७:३० *रिपोर्ट*, २९ मार्च २००९, < <http://www.abc.net.au/7.30/stories/s268644.htm> > रोन ब्रन्टन, 'बेट्रेडिङ द भिक्टिमस: द स्टोलन जेनेरेसन रिपोर्ट' (१९९८) १०(१) *IPA ब्याकग्राउन्डर* ४; रोबर्ट मान्ने, 'इन डिनायल: द स्टोलन जेनेरेसन एण्ड द राइट' *त्रैमासिक निबन्ध अंक १* (ब्ल्याक इन्क, २००९); डी पेरी, 'डिबंकिङ विन्डस्चटलको बेनाइन इन्टरप्रेटेशन अफ हिस्ट्री' *क्रिकीमा* (१२ फेब्रुअरी २००८) < <http://www.crikey.com.au/2008/02/12/debunking-windschuttles-benign-interpretation-of-history/> > पिटर् रिड, 'डोन्ट लेट द फ्याक्ट्स स्पोइल यो अभियान', *द अस्ट्रेलियन* (सिडनी) १८ फेब्रुअरी २००८; जस्टिस रोस्लिन एटकिन्सन, 'डिनायल एण्ड

लस: द रिमुभल अफ इन्डिजिनस अस्ट्रेलियाली चिल्ड्रेन फ्रम दयर फेमिलीज' [२००५] QUTLawJJI ४ ; (२००५) ५(१) [क्वीन्सल्याण्ड युनिभर्सिटी अफ टेक्नोलोजी ल एण्ड जस्टिस जर्नल](#) ७१ , ७३।

[5] मुख्य विवाद आदिवासीहरूको अन्त्य गर्ने कथित नरसंहार वा जातीय उद्देश्य हो। सर रोनाल्ड विल्सनले स्वीकार गरे कि उनले " *Bringing Them Home*" मा 'नरसंहार' शब्द प्रयोग गर्नु हुँदैनथ्यो, किनभने यसले हटाउने परिणामको सट्टा नियतमा धेरै ध्यान केन्द्रित गरेको थियो: प्याट्रिक कार्लियन, 'ह्वाइट लाइज', *द बुलेटिन* (सिड्नी) १२ जुन २००१, २६-३०, २७।

[6] *तिनीहरूलाई घर ल्याउँदै*, माथिको n ३, २३१।

[७] उद्धरण २४१।

[8] विन्डस्चटल, माथिको नम्बर ४, १७।

[9] उद्धरण ५७१।

[10] उदाहरण: चोरी भएका पुस्ताहरूलाई दिएको आफ्नो माफीमा, पूर्व प्रधानमन्त्री केभिन रुडले १९१० र १९७० बीचको '५०,००० सम्म' उद्धृत गर्छन्: राष्ट्रमंडल, *संसदीय बहस*, प्रतिनिधि सभा, १३ फेब्रुअरी २००८, १६९ (केभिन रुड, प्रधानमन्त्री)।

[11] विन्डस्चटल, माथिको n ४, ६१७, तालिका १३.१। अर्को अध्यायमा उनले चोरी भएका बालबालिकाको वास्तविक संख्या उच्च संख्याको १० प्रतिशत भन्दा कम अनुमान गर्दा ५०,००० र १००,००० बीचको संख्यालाई सम्भावित मुद्दा दायरकर्ताहरूको समूहको रूपमा पहिचान गर्नु उनको मूर्खतापूर्ण देखिन्छ।

[12] कोलिन बोर्के र बिल एडवर्ड्स, 'परिवार र नाता' इन कोलिन बोर्के, एलेनोर बोर्के र बिल एडवर्ड्स (संपादक), *आदिवासी अष्ट्रेलिया* (क्वीन्सल्याण्ड विश्वविद्यालय प्रेस, दोस्रो संस्करण, १९९४) १००, १०१-२।

[13] वास्तवमा, भुक्तानी ब्याजको सट्टामा थियो। लागत र ब्याज सम्बन्धी फैसला हेर्नुहोस्: *ट्रेभोरो विरुद्ध दक्षिण अष्ट्रेलिया राज्य* (नम्बर ६) [2008] SASC 4 (1 फेब्रुअरी 2008) (ग्रे जे) ('ट्रेभोरो')।

[14] विन्डस्चटल, माथिको नम्बर ४, ५७१।

[15] उद्धरण ५७२।

[16] भन्नुहोस्।

[१७] *माबो बनाम क्वीन्सल्याण्ड* (नम्बर २) [१९९२] एचसीए २३ ; (1992) 175 CLR 1 ('Mabo')।

[18] *विक पिपुल्स विरुद्ध क्वीन्सल्याण्ड* (१९९६) १८७ CLR १.

[19] उदाहरणका लागि, माथिको पृष्ठ ३, २४१ मा " *Bringing Them Home*" बाट उद्धरण हेर्नुहोस्।

[20] राष्ट्रमण्डल, *संसदीय बहस*, प्रतिनिधि सभा, १३ फेब्रुअरी २००८ (केभिन रुड, प्रधानमन्त्री) १६७। विशेष गरी १७० मा, प्रधानमन्त्रीले कानून र प्रत्यायोजित कानूनद्वारा प्रदान गरिएको शक्तिलाई जनाउँछन् जसले बालबालिकालाई जातीय आधारमा हटाउने कार्यलाई वैध बनाएको थियो। यी कानूनहरूले प्रधानमन्त्रीले 'चोरिएका पुस्ताहरूलाई सम्भव बनाएको' भनेका थिए।

[21] एन्टोनियो बुटी, 'आदिवासी बालबालिकाहरूलाई उनीहरूको परिवारबाट हटाउने: मुद्दाको बाटो' (१९९८) *पश्चिमी अष्ट्रेलिया विश्वविद्यालय कानून समीक्षा* २०३ , २०६।

[22] बोर्के र एडवर्ड्स, माथि n १२, ११४-१६।

[23] जूली क्यासिडी, ' *क्युबिलो र गनर विरुद्ध कमनवेल्थ* : चोरीको पुस्ताको अस्वीकार' [2003] *ग्रिफलाउआरडब्ल्यू* 5 ; (2003) 12(1) *ग्रिफिथ कानून समीक्षा* 114 , 124-5।

[24] पाम ओ'कनर, 'हिस्ट्री अन ट्रायल: *क्युबिलो एण्ड गनर बनाम द कमनवेल्थ अफ अष्ट्रेलिया*' [2001] *AltLawJI* 7 ; (2001) 26(1) *अल्टरनेटिभ ल जर्नल* 27 , 30; रोसेन केनेडी, 'स्टोलन जेनेरेसन टेस्टिमनी: टूमा, हिस्टोरियोग्राफी, एण्ड द क्वेश्चन अफ "दुथ"' (2001)

25 एबोरिजिनल हिस्ट्री 116; क्रिस क्युनिन र जुलिया ग्रिक्स, *द लिमिटेसन अफ लिटिगेसन इन स्टोलन जेनेरेसन केसेस* (अस्ट्रेलियन इन्स्टिट्युट अफ एबोरिजिनल एण्ड टोरेस स्ट्रेट आइल्याण्डर स्टडीज, 2004) 26।

[25] *क्वाइटहर्न विरुद्ध आर* [1983] एचसीए 42 ; (1983) 152 सीएलआर 657 , [33] (डसन जे), *आर विरुद्ध अपोस्टिलाइड्स* [1984] एचसीए 38 ; (1984) 154 सीएलआर 563 , [15]मा पाँच न्यायाधीशहरूको संयुक्त फैसलामा उच्च अदालतको बहुमतले अनुमोदन गर्यो।

[26] एटकिन्सन, माथिको नम्बर ४, ८७।

[27] यसलाई ओ'लघलिन जे द्वारा *क्युबिलो विरुद्ध द कमनवेल्थ* (नम्बर २) [2000] FCA 1084 ; (2000) 103 FCR 1 , 41 मा मान्यता दिइएको थियो। *न्युल्यारिमा विरुद्ध थम्पसन* [1999] FCA 1192 ; (1999) 96 FCR 153 मा 173-174 मामर्केल जे को टिप्पणीहरू पनि हेर्नुहोस् , *क्युबिलो* [2000] FCA 1084 ; (2000) 103 FCR 1 , 34 मा अनुमोदनको साथ उद्धृत गरिएको। अर्कोतर्फ, अदालतहरूले विवादास्पद क्षेत्रमा नयाँ दायित्वलाई मान्यता दिएर, वा विशेष दिशामा सामान्य कानूनको विकासलाई स्वीकार गरेर बारम्बार न्याय प्रदान गर्छन्। यस अर्थमा नयाँ कर्तव्यलाई मान्यता दिने छनौटलाई राजनीतिक, कानून बनाउने छनौटको रूपमा हेर्न सकिन्छ।

[28] रिचर्ड ब्रूम, *आदिवासी अस्ट्रेलियालीहरू: १७८८ देखिको इतिहास* (एलेन र अनविन, चौथो संस्करण, २०१०), ३११।

[29] भन्नुहोस्।

[30] उद्धरण 316।

[31] *क्रुगर विरुद्ध राष्ट्रमंडल* [1997] HCA 27 ; (1997) 190 CLR 1 (' *क्रुगर* ')।

[32] *आदिवासी अध्यादेश १९१८* (NT) अनुसार १९२५ र १९४९ को बीचमा उत्तरी क्षेत्रमा आदिवासीहरूको प्रमुख संरक्षक, पछि आदिवासी मामिला निर्देशक द्वारा हटाइयो। अध्यादेशले प्रमुख संरक्षकलाई आदिवासी मानिसहरूको हेरचाह, अभिभावकत्व वा नियन्त्रण गर्न अनुमति दियो जहाँ उनको विचारमा यो उनीहरूको हितमा थियो (s 6), उनलाई पहिले प्रत्येक आदिवासी व्यक्ति र प्रत्येक 'आधा-जाति' बच्चा, र पछि सबै आदिवासी मानिसहरूको कानुनी अभिभावक बनायो (s 7)। प्रमुख संरक्षकलाई कुनै पनि आदिवासी वा 'आधा-जाति' लाई आदिवासी आरक्षित वा संस्थामा हटाउन र त्यहाँ राख्न अनुमति दिइएको थियो (s 16)। अध्यादेश (s 67) अनुसार बनाइएका नियमहरू अन्तर्गत, सबै संरक्षकहरूलाई समान रूपमा अधिकार दिइएको थियो।

[33] *यसलाई कल्याणकारी अध्यादेश १९५३* (NT) ले प्रतिस्थापन गर्यो, यद्यपि मे १९५७ मा खारेज गरियो।

[34] *क्रुगर* [1997] HCA 27 ; (1997) 190 CLR 1 , 41 (ब्रेनन CJ), 53 (डसन J), 79 (टूहे J), 104 (गाउड्रन J), 141 (म्याकह्यू J), 161 (गुमो J)।

[35] इबिड ४५ (ब्रेनन सीजे), ६२ (डसन जे), ८५ (टूहे जे), १११ (गाउड्रन जे), १४४ (म्याकह्यू जे), १६२ (गुमो जे)। ब्रेनन सीजे, डसन र म्याकह्यू जेजेले यो सिद्धान्तलाई उत्तरी क्षेत्रमा लागू नहुने ठाने। टूहे, गुमो र गौड्रन जेजेले यो सिद्धान्तलाई लागू हुने तर उल्लङ्घन नभएको ठाने किनकि कानूनले न्यायिक शक्ति प्रदान गर्दैनथ्यो, तर आदिवासी मानिसहरूको कल्याणको लागि प्रशासनिक शक्ति प्रदान गर्दछ।

[36] इबिड ४० (ब्रेनन सीजे), ८७ (टूहे जे), १७६ (गुमो जे)। डसन, म्याकह्यू र गौड्रन जेजेले प्रश्नको निर्णय गरेनन्, यद्यपि डसन जे ६०-१ मा, जससँग म्याकह्यू जे यस बुँदामा सहमत थिए, ले भने कि यदि धारा ११६ लागू हुन्छ भने, उहाँको सम्माननीयले गमो जेसँग सहमत हुनुहुनेछ कि परिस्थितिमा यो उल्लङ्घन गरिएको थिएन।

[37] Ibid 45 (Brennan CJ), 70 (Dawson J), 142 (McHugh J) 157 (Gummow J)। ९३ वर्षीय Toohey J ले कानूनलाई त्यस्तो अधिकारले प्रतिबन्धित गरेको ठहर गरे, तर *क्रुगर* मा मुद्दा चलाउनु अघि यस्तो निष्कर्ष निकाल्न सकिँदैन भन्ने ठहर गरे, जसरी यो तर्क गरिएको छ। Gaudron J ले १३० वर्षीय यस अधिकारको उल्लङ्घनको लागि अध्यादेशका केही भागहरू अमान्य पाए।

[38] इबिड ४४-५ (ब्रेनन सीजे), ६८ (डसन जे), ११४, (गौड्रन जे), १५५ (गुमो जे)। ९७ वर्षको उमेरमा टूहे जेले यो प्रश्न खुला छोडे। म्याकह्यू जे यस विषयमा मौन थिए।

[39] इबिड ४६ (ब्रेनन सीजे), ९३ (टूहे जे), १२५-१२६ (गाउड्रन जे)। डसन र म्याकह्यूग जेजेलाई बुँदाको निर्णय गर्न आवश्यक थिएन। १४८ वर्षीय गम्भो जेले कारबाहीको नयाँ कारणको पक्षमा बोल्ने चुनौतीहरू देखे तर मुद्दाको निर्णय गर्न पनि अस्वीकार गरे। (कुनै पनि न्यायाधीशले इक्विटीमा दावीको सम्भावना उल्लेख गरेनन्।)

[40] इबिड ७०-१ (डसन जे), ८८ (टूहे जे), १०७ (गाउड्रन जे), १४४ (म्याकह्यू जे), १५८-१८९ (गुमो जे)।

[41] यद्यपि, डसन जे ले उत्तरी क्षेत्रको त्यस्तो कुनै निहित स्वतन्त्रता नभएको धारणा राखे: ibid 72-3। यसको विपरीत, Gaudron J ले १०७ मा यो सम्भावना पहिचान गरे, यद्यपि यो बुँदाको निर्णय नगरी, कि संविधानको धारा १२२ मा विधायी शक्ति प्रदान गर्नाले 'सामान्य कानूनको' स्थापित सिद्धान्तहरू विपरीत मानव अधिकार र मर्यादाको घोर उल्लङ्घनलाई अधिकृत गर्दैन।

[४२] *क्रुगर* [१९९७] एचसीए २७ ; (१९९७) १९० सीएलआर १ , ३६ (ब्रेनन सीजे)।

[43] उद्धरण ३६-७ (ब्रेनन सीजे)। ५२-३ (डसन जे) पनि हेर्नुहोस्।

[44] एम शेफर, 'क्रुगर र ब्रेको आफ्टरमाथमा चोरी भएका पुस्ताहरू' [1998] UNSWLAWJl 23 ; (1998) 21(1) *युनिभर्सिटी अफ न्यु साउथ वेल्स ल जर्नल* 247।

[45] *क्युबिलो विरुद्ध राष्ट्रमण्डल* [नम्बर २] [2000] FCA 1084 ; (2000) 103 FCR 1 ('*क्युबिलो*')। आवेदकहरूको पक्षमा रहेको निर्णयका केही पक्षहरूलाई पुनरावेदनमा उल्टाइयो, तर सबै प्रतिकूल निष्कर्षहरूलाई पुष्टि गरियो: *क्युबिलो विरुद्ध राष्ट्रमण्डल* [2001] FCA 1213 ; (2001) 112 FCR 455 (पूर्ण अदालत)।

[46] Ibid 362-3। यो मुद्दा उत्तरी क्षेत्रका २००० भन्दा बढी सम्भावित आवेदकहरूको लागि परीक्षण केस थियो: मार्क च्याम्पियन, 'पोस्ट- क्रुगर: चोरी पुस्ताका लागि अब कहाँ जाने?' [1998] IndigLawB 45 ; (1998) 4(12) *आदिवासी कानून बुलेटिन* 9।

[47] उद्धरण ४४३-५।

[48] *क्युबिलो विरुद्ध कमनवेल्थ* [1999] FCA 518 ; (1999) 89 FCR 528 (ओ 'लफलिन जे, सारांश खारेज आवेदन)।

[49] उद्धृत १०३-८; ३५८।

[50] उद्धरण ४०८। यो परिणाम थियो, तर आवेदकहरूको सम्बन्धमा उद्देश्य थिएन।

[51] उद्धरण ४८३।

[52] उद्धरण ३५८-६०।

[53] अभिभावकको सहमतिको सम्बन्धमा भाग III B (प्रमाणित बाधाहरू) अन्तर्गत तल हेर्नुहोस्

[54] उद्धरण ३६७-८।

[55] उद्धरण ३६९।

[56] उद्धरण ३९७।

[57] भन्नुहोस्।

[58] भन्नुहोस्।

[59] भन्नुहोस्।

[60] हेर्नुहोस् *विलियम्स विरुद्ध मन्त्री, आदिवासी भूमि अधिकार ऐन १९८३* [नम्बर १] (१९९४) ३५ NSWLR ४९७।

[61] *विलियम्स विरुद्ध मन्त्री, आदिवासी भूमि अधिकार ऐन १९८३* [नम्बर २] [१९९९] NSWSC ८४३ ; (१९९९) २५ Fam LR ८६ ('*विलियम्स*')।

[62] अदालतले निष्कर्ष निकाल्यो कि [5] मा विलियम्स स्टोलन जेनेरेसनको सदस्य थिइनन्, किनभने उनकी आमाले उनलाई हटाउन अनुरोध गरेकी थिइन्, मुद्दाको परिस्थिति स्टोलन जेनेरेसनका सदस्यहरूसँग सान्दर्भिक छ।

[63] उदाहरण [672]–[764]।

[64] उदाहरण [675]–[694]।

[65] कुनीन र ग्रिक्स, माथिको n २४, १५।

[66] *विलियम्स* [1999] NSWSC 843 ; (1999) 25 Fam LR 86 , [695]–[756]।

[67] उदाहरण [757]–[824]।

[68] उदाहरण [825]–[845]।

[69] उदाहरण [846]–[865]।

[70] Ibid [786]। पुनरावेदन अदालतले यो चिन्तालाई जोड दियो: *विलियम्स विरुद्ध द मिनिस्टर, आदिवासी भूमि अधिकार ऐन १९८३* [नम्बर ३] (२०००) अस्ट टोर्ट्स रिपोर्ट्स ८१-५७८ , [१६२]।

[71] *विलियम्स* [1999] NSWSC 843 ; (1999) 25 Fam LR 86 , [820]–[823]।

[72] कारबाहीको यो कारणको सम्भावना प्रारम्भिक रूपमा पहिचान गरिएको थियो: पल ब्याटली, 'चोरिएका बालबालिकाहरूप्रति राज्यको विश्वस्त कर्तव्य' [1996] AUJIHRights 3 ; (1996) 2(2) *मानव अधिकारको अस्ट्रेलियाली जर्नल* 177 ; बुटी, माथिको n 21, 210–15; मेलिसा अब्राहम्स, 'चोरिएका पुस्ताको सम्बन्धमा विश्वस्त कर्तव्यको प्रयोगमा एक वकिलको दृष्टिकोण' [1998] UNSWLawJl 18 ; (1998) 21(1) *न्यु साउथ वेल्स विश्वविद्यालय कानून जर्नल* 213 ; टिम ह्यामन्ड, 'चोरिएका पुस्ता' - विश्वस्त कर्तव्य खोज्ने (1998) 5(2) *मर्डोक विश्वविद्यालयको इलेक्ट्रोनिक जर्नल अफ ल* 14 ; अमान्डा जोन्स 'द स्टेट एण्ड द स्टोलन जेनेरेसन: रिकग्नाइजिङ अ फिड्युसियरी ड्युटी' [२००२] मोनाश युनिभर्सिटी ल रिभ्यु ३ ; (२००२) २८(१) *मोनाश युनिभर्सिटी ल रिभ्यु* ५९। समयावधिको आवेदनमा, रोल्टफ जेले *जोनस्टन विरुद्ध डिपार्टमेन्ट अफ कम्युनिटी सर्भिसेज* [१९९९] एनएसडब्ल्यूएससी ११५६ (२ डिसेम्बर १९९९) [१३६] (' *जोनस्टन* ') मा भविष्यमा फिड्युसियरी ड्युटीको उल्लङ्घनबाट क्षतिपूर्ति पाउन सक्ने मुद्दाको परिस्थितिले निर्णय गरेको थियो। यद्यपि, ट्रेभरो [२००८] SASC ४ (१ फेब्रुअरी २००८) मा पहिलो पटक ग्रे जेको निर्णय यस कारणको पक्षमा अपीलमा उल्टाइयो।

[73] [1999] NSWSC 843 ; (1999) 25 Fam LR 86 , [733] तर [755] मा पनि, यद्यपि त्यहाँ तर्क laches (ढिलाइ र पूर्वाग्रहबाट) राम्रो प्रतिरक्षामा आधारित थियो, चाहे विश्वासनीय कर्तव्य अवस्थित होस् वा नहोस्।

[७४] [२०००] एफसीए १०८४ ; (२०००) १०३ एफसीआर १ , ४०८–९।

[75] *स्टेट अफ साउथ अष्ट्रेलिया विरुद्ध ल्याम्पार्ड-ट्रेभरो* [2010] SASC 56 (22 मार्च 2010) [342]।

[76] चोरी पुस्ताको मुद्दासँग सम्बन्धित चोरी ज्याला सोधपुछ र मुद्दा हो, जहाँ विश्वस्त कर्तव्यको उल्लङ्घनलाई मौद्रिक प्रकृतिको दाबी गरिएको थियो: कानुनी र संवैधानिक मामिला सम्बन्धी सिनेट स्थायी समिति, अष्ट्रेलियाको संसद, *अपूर्ण व्यवसाय: आदिवासी चोरी ज्याला* , (२००६) १२३–६; रोसालिन्ड किड, *ट्रायलमा ट्रायल: चोरी ज्याला पुनः प्राप्ति* (एबोरिजिनल स्टडीज प्रेस, २००६); सानुष्का मुदलियार, 'चोरी ज्याला र विश्वस्त कर्तव्यहरू - क्वीन्सल्याण्डमा आदिवासी कामदारहरूलाई सरकारी जवाफदेहिताको कानूनी विश्लेषण' [२००३] AUIndigLawRpr ३३ ; (२००३) ८(३) *अष्ट्रेलियाली आदिवासी कानून रिपोर्टर* १।

[77] [1999] NSWSC 1156 , [200]। यद्यपि, त्यो विषय अन्तिम निर्णयमा पुगेको थिएन।

[78] जेम्स प्लंकेट, 'लापरवाहीसँग हेरचाह गर्नुहोस्' (2010) 86(5) *ल इन्स्टिट्युट जर्नल* 38।

[७९] [२०१०] एसएससी ५६ (२२ मार्च २०१०)।

[80] [2007] SASC 285 ; (2007) 98 SASR 136।

[81] उद्धृत [40]।

[82] उद्धृत [47]।

[83] उदाहरण [572]–[582]।

[84] *स्टेट अफ साउथ अष्ट्रेलिया विरुद्ध ल्याम्पार्ड-ट्रेभोरो* [2010] SASC 56 (22 मार्च 2010)।

[85] उद्धृत [266]।

[86] उद्धृत [275]।

[87] उदाहरण [409]।

[88] भन्नुहोस्।

[89] उदाहरण [388]।

[90] उदाहरण [283]।

[91] उदाहरण [307]।

[92] उदाहरण [335]–[342]।

[93] उदाहरण [276]।

[94] उदाहरण [401]। माथिको पृष्ठ ८७ पनि हेर्नुहोस्।

[95] रोबर्ट मान्ने, 'ह्याट जस्टिस ओ'लफलिन कुड नट सी' रोबर्ट मान्नेमा, *लेफ्ट, राइट, लेफ्ट: पोलिटिकल एसेज १९७७–२००५* (ब्याक इन्क, २००५) २०७, २१५; जेनेट रन्स्ले र एलेना मार्चेटी, 'द हिडन व्हाइटनेस अफ अस्ट्रेलियन ल' [२००१] *ग्रिफ ल आरडब्ल्यू* ९; (२००१) १० *ग्रिफिथ ल रिभ्यू* १३९; ट्रिश लुकर, "'पोस्टकोलोनाइजिड" एम्प्रेसिया इन द डिस्कोर्स अफ रिकन्सिलिएसन: द भ्वाइड इन द ल'ज रेस्पन्स टु द स्टोलेन जेनेरेसन' (२००५) २२ *अस्ट्रेलियाली नारीवादी ल जर्नल* ६७; एलेना मार्चेटी र जेनेट रान्सली, 'अचेतन जातिवाद: "चोरी गरिएको पुस्ता" केसहरूमा न्यायिक तर्कको छानबिन' (२००५) १४(४) *सामाजिक र कानूनी अध्ययन* ५३३, ५४२–५४७; एलिसन नेभिल, 'क्युबिलो विरुद्ध राष्ट्रमण्डल: वर्गीकरण पाठ र बहिष्करणको हिंसा' [२००५] *MqLawJl* ३; (२००५) ५ *म्याक्केरी कानून जर्नल* ३१।

[96] माने, 'जस्टिस ओ'लफलिनले के देख्न सकेनन्', माथिको n 95, 207, 215।

[97] कुनीन र ग्रिक्स, माथिको n २४, ५।

[98] एन कर्थोयस, एन जेनोभेस र अलेक्ज्याण्डर रेली, *अधिकार र छुटकारा: इतिहास, कानून र आदिवासी मानिसहरू* (न्यू साउथ वेल्स विश्वविद्यालय प्रेस, २००८) १३५; साइमन यंग, 'द लड वे होम' [१९९८] *UQLawJl* ४; (१९९८) २०(१) *क्वीन्सल्याण्ड विश्वविद्यालय कानून जर्नल* ७०, ८५। *माबो* भन्दा पहिले नेटिभ शीर्षकमा पनि उही विकास, वा संक्रमण भयो, जस्तै *मिलिरपम विरुद्ध नोबाल्को* (१९७९) १७ *FLR* १४१ र *कोई विरुद्ध द कमनवेल्थ* [१९७९] *HCA* ६८; (१९७९) ५३ *ALJR* ४०३।

[99] हेदर म्याकरे एट अल, *आदिवासी कानूनी मुद्दाहरू, टिप्पणी र सामग्रीहरू* (लबुक को, चौथो संस्करण, २००९) [11.390]।

[100] लारिसा बेहेरेन्ड्ट, क्रिस कुनीन र टेरी लिब्सम्यान, *अष्ट्रेलियामा आदिवासी कानूनी सम्बन्ध* (अक्सफोर्ड युनिभर्सिटी प्रेस, २००९) २४६–७।

[१०१] *न्युल्यारिम्मा विरुद्ध थम्पसन* [१९९९] *एफसीए* ११९२; (१९९९) ९६ *एफसीआर* १५३; *बुजाकोट विरुद्ध हिल* [१९९९] *एफसीए* ६३९; डगलस गिलफोयल 'न्युल्यारिम्मा विरुद्ध थम्पसन: के अष्ट्रेलियामा सामान्य कानूनमा नरसंहार अपराध हो?' [२००१] *फेडल ल आरडब्ल्यू* १; (२००१) २९ *संघीय कानून समीक्षा* १; डेभिड मार्कोभिच, 'नरसंहार, एउटा अपराध जसको लागि कुनै पनि एङ्ग्लो-स्याक्सन राष्ट्र दोषी हुन सक्दैन' (२००३) १०(३) *मर्डोक विश्वविद्यालय इलेक्ट्रोनिक जर्नल अफ ल* २७।

[102] कार्लियन, माथि n ५।

[103] भन्नुहोस्।

[104] *मानव अधिकार र समान अवसर आयोग ऐन १९८६* (Cth) को धारा २१। यो कानूनलाई २००९ मा *अष्ट्रेलियाली मानव अधिकार आयोग ऐन १९८६* (Cth) मा पुनः नामाकरण गरिएको थियो। यस्तो अनुसन्धान सोधपुछको सन्दर्भ सर्तहरू भित्र पर्ने थियो: तिनीहरूलाई घर ल्याउने, माथिको n ३, २-३।

[105] कार्लियनमा सर रोनाल्ड विल्सनको अन्तर्वार्ता हेर्नुहोस्, माथिको पृष्ठ ५, २७। सहयोग र थप स्रोतहरूको लागि सामान्य अनुरोधहरू अस्वीकार गरियो: मात्र, 'इन डिनायल: द स्टोलन जेनेरेसन एन्ड द राइट', माथिको पृष्ठ ५, ७४-५।

[106] तिनीहरूलाई घर ल्याउनु बाहेक, अष्ट्रेलियामा धेरै सोधपुछ र रिपोर्टहरूले परिवारबाट हटाइएका बालबालिकाहरूको उपचारको पनि अनुसन्धान गरेका छन्: सिनेट कम्युनिटी अफेयर्स रेफरेन्स कमिटी, अष्ट्रेलियाको संसद, *बिसिएका अष्ट्रेलियालीहरू: बालबालिकाको रूपमा संस्थागत वा घर बाहिर हेरचाह अनुभव गर्ने अष्ट्रेलियालीहरूको बारेमा एक रिपोर्ट* हेर्नुहोस् (२००४); लेनीन फोर्ड, *क्वीन्सल्याण्ड संस्थाहरूमा बालबालिकाको दुर्व्यवहारको अनुसन्धान आयोग* (१९९९) ('फोर्ड सोधपुछ'); सिनेट कम्युनिटी अफेयर्स रेफरेन्स कमिटी, अष्ट्रेलियाको संसद, *हराएको निर्दोषहरू। रेकर्ड सही गर्दै: बाल माइग्रेसनको रिपोर्ट* (२००१); रेक्स वाइल्ड र प्याट्रिसिया एन्डरसन, यौन दुर्व्यवहारबाट आदिवासी बालबालिकाको संरक्षणमा सोधपुछ बोर्ड, *साना बालबालिकाहरू पवित्र रिपोर्ट*, उत्तरी क्षेत्र सरकार (२००७); EP मुलिगन, *राज्य हेरचाहमा बालबालिकाहरू सोधपुछ आयोग: आपराधिक दुर्व्यवहारबाट यौन दुर्व्यवहार र मृत्युको आरोप* (२००८); र हालसालै ओम्बड्सम्यान भिक्टोरियाको *आफ्नै प्रस्ताव बाल संरक्षणमा अनुसन्धान - घर बाहिर हेरचाह* (२०१०); तस्मानियाली लोकपाल, *'बालबालिकाको बारेमा सुन्नुहोस्'* बालबालिकाको रूपमा राज्य हेरचाहमा वयस्कहरूबाट दुर्व्यवहारको दावीको समीक्षा (२००४)।

[107] एटकिन्सन, माथि n ४, ८१-३।

[108] माथिको n ३ पढ्नुहोस्।

[109] हेर्नुहोस्, उदाहरणका लागि, क्वीन्सल्याण्ड सरकारको *हराएको टुक्रा: बाल संस्थाका पूर्व बासिन्दाहरूलाई रेकर्डहरू पहुँच गर्न सहयोग गर्ने जानकारी* (२००१)।

[११०] *क्युबिलो* [२०००] एफसीए १०८४; (2000) 103 FCR 1, 358।

[१११] बेहरेन्ड्ट, कनीन र लिब्समैन, 100 माथि, 246-7

[112] कुनीन र ग्रिक्स, माथि n 24, 24। *Cubillo* [2000] FCA 1084; (2000) 103 FCR 1, 390 पनि हेर्नुहोस्, यद्यपि यो केही सन्दर्भमा विवादास्पद छ: कुनीन र ग्रिक्स, माथि n 24, 18-19।

[११३] *क्युबिलो* [२०००] एफसीए १०८४; (2000) 103 FCR 1, 357।

[114] उद्धरण २४५-६।

[115] यद्यपि *विलियम्सको* मामलामा [1999] NSWSC 843; (1999) 25 Fam LR 86 यो वादीद्वारा स्वीकार गरिएको थियो।

[116] एटकिन्सन, माथि n 4, 81। माथि n 24, 24, Cunneen र Grix पनि हेर्नुहोस्। यो कानून McRae मा सूचीबद्ध छ, माथि n 99, [1.310]।

[117] कुनीन र ग्रिक्स, माथिको n २४, २३।

[११८] *बुटेरा विरुद्ध सार्वजनिक अभियोजन निर्देशक (विक)* [१९८७] HCA ५८; (१९८७) १६४ CLR १८०; *गेटली विरुद्ध द क्वीन* [२००७] HCA ५५; (२००७) २३२ CLR २०८। *जोन ल्याडबेन, द ओरिजिन्स अफ एडभर्सरी क्रिमिनल ट्रायल* (अक्सफोर्ड युनिभर्सिटी प्रेस, २००३) पनि हेर्नुहोस्

[119] डायना इड्स, न्याय विभाग (Qld), *अदालतमा आदिवासी अंग्रेजी: एक पुस्तिका*, (2000)।

[120] हेर्नुहोस्, उदाहरणका लागि, डायना इड्स, कोर्टरूम टक र नवउपनिवेशिक नियन्त्रण (माउटन डे ग्रुइटर, २००८)मा छलफल गरिएका गलत सञ्चार र तिनीहरूका प्रभावहरू

[121] laches को समान सिद्धान्त विश्वस्त कर्तव्यको उल्लङ्घनको दावीहरूमा समान रूपमा लागू हुन्छ।

[122] सामान्य नीतिगत विचारहरूको छलफलको लागि, उदाहरणका लागि हेर्नुहोस् क्वीन्सल्याण्ड कानून सुधार आयोग, *कार्यहरूको सीमा ऐन १९७४* (Qld), रिपोर्ट नम्बर ५३ (१९९८) अध्याय २। १५५ पनि हेर्नुहोस्, जहाँ आयोगले चोरी पुस्ताहरूको लागि अद्वितीय सीमितताहरूको लागि कुनै पनि उचित अपवादलाई विचार गर्‍यो, र निष्कर्ष निकाल्यो कि त्यस्ता मुद्दा दायर गर्नेहरू अरू जस्तै स्थितिमा हुनुपर्छ।

[123] जोय विलियम्सलाई विलियम्स विरुद्ध द मिनिस्टर, *आदिवासी भूमि अधिकार ऐन* [नम्बर १] (१९९४) ३५ NSWLR ४९७ मा न्यू साउथ वेल्सको पुनरावेदन अदालतले अनुमति दियो; क्रिस्टोफर जोनसनलाई न्यू साउथ वेल्सको सर्वोच्च अदालतले *जोनसन* [१९९९] NSWSC ११५६; [२०००] मा। अरू सफल भएका छैनन्: लोर्ना क्युबिलो र पिटर गनर *क्युबिलोमा* [२०००] FCA १०८४; (२०००) १०३ FCR १, ४४३-८, विशेष गरी साक्षी र कागजातहरूको अनुपलब्धताको कारणले राष्ट्रमण्डलले भोग्ने पूर्वाग्रहको कारण।

[124] पहिलो रिट जोय विलियम्सको थियो, जसले १९९३ मा समय सीमा बाहिर आफ्नो रिट दायर गर्न सूचना अफ मोशन मार्फत अनुमति मागेकी थिइन्। उनको आवेदन पहिलो पटक अस्वीकार गरिएको थियो, तर न्यू साउथ वेल्स अपील अदालतमा अपीलको लागि अनुमति दिइएको थियो: *विलियम्स विरुद्ध मिनिस्टर एबोरिजिनल भूमि अधिकार ऐन १९८३* (अप्रमाणित, NSW को सर्वोच्च अदालत, स्टर्डर्ट जे, २५ अगस्ट १९९३); *विलियम्स विरुद्ध मिनिस्टर, एबोरिजिनल भूमि अधिकार ऐन, १९८३* [नम्बर १] (१९९४) ३५ NSWLR ४९७ (NSW अपील अदालत)। उनको ठोस दाबी पछि असफल भयो। माथिको थप भाग १ हेर्नुहोस्।

[१२५] *माबो* [१९९२] एचसीए २३; (१९९२) १७५ सीएलआर १।

[126] ज्याकी काटोना र चिप्स म्याकिनोल्टी (संपादक), *द लड रोड होम: द गोइड होम सम्मेलन* (कारु एबोरिजिनल चाइल्ड केयर एजेन्सी, १९९६)।

[127] ब्रूम, माथिको नम्बर २८, ५१-३।

[128] कुनीन र ग्रिक्स, माथिको n २४, ३।

[129] जेनेट स्टेनली, एडम टोमिसन र जुलियन पोकक, 'आदिवासी अष्ट्रेलियाली समुदायहरूमा बाल दुर्व्यवहार र उपेक्षा' (*राष्ट्रिय बाल संरक्षण क्लियरिङ्ग हाउस मुद्दाहरू*, नम्बर १९, अष्ट्रेलियन इन्स्टिट्युट अफ फेमिली स्टडीज, वसन्त २००३)।

[१३०] उदाहरणका लागि, *अल्बर्ट मेम्मी, द कोलोनाइजर एण्ड द कोलोनाइज्ड* (हावर्ड ग्रिनफेल्ड ट्रान्स, बीकन प्रेस, १९६७) १२०-१ मा भएको छलफल हेर्नुहोस्, जहाँ उनले उपनिवेशितहरूको लाज र आत्म-घृणालाई जनाउँछन्।

[131] लारिसा बेहरेन्ड्ट र लोरेटा केली, *आदिवासी विवादहरू समाधान गर्दै: भूमि द्वन्द्व र त्यसभन्दा बाहिर* (फेडरेशन प्रेस, २००८) ९७-१००।

[१३२] *कार्टर विरुद्ध को अफ द सिस्टर्स अफ मर्सी अफ डायोसेस र कल्याम्टन एण्ड ओर्स* [२००१] QCA ३३५ (२८ अगस्ट २००१); *R विरुद्ध ERJ* [२०१०] VSCA ६१ (२९ मार्च २०१०) [५१]। एनेट मार्फोर्डिड, 'बाल यौन दुर्व्यवहारबाट बच्नेहरूका लागि न्यायमा पहुँच' (१९९७) ५(२) *टोर्ट्स ल जर्नल* २२१; क्वीन्सल्याण्ड कानून सुधार आयोग, माथिको n १२१, ch १४ 'बाल यौन दुर्व्यवहारबाट बच्नेहरू'; बेन म्याथ्यूज, 'सीमा अवधि र बाल यौन दुर्व्यवहारका केसहरू: कानून, मनोविज्ञान, समय र न्याय' (२००३) ११ *टोर्ट्स ल जर्नल* २१८, १.१ पनि हेर्नुहोस्।

[133] कुनीन र ग्रिक्स, माथिको n २४, ३०।

[१३४] हेबिच, माथिको n २, ६०१। वास्तवमा, चोरी पुस्ताको सदस्य हुनुले निश्चित परिस्थितिहरूमा अपराधीको नैतिक दोषीपन कम गर्ने कुरा स्वीकार गरिएको छ: रिचर्ड एडनी, 'द चोरी पुस्ता एण्ड सेन्टेन्सिड' अफ इन्डिजिनस अफेन्डर्स [२००३] *इन्डिगलाव* १६; (२००३) ५(२३) *इन्डिजिनस ल बुलेटिन* १०।

[135] बेहरेन्ड्ट र केली, माथिको n १३०, ७३-८५। राष्ट्रिय वैकल्पिक विवाद समाधान सल्लाहकार परिषद् (NADRAC), *आदिवासी विवाद समाधान र द्वन्द्व व्यवस्थापन* (NADRAC, २००६), १६ पनि हेर्नुहोस्।

[१३६] स्टेनली, टोमिसन र पोकर, माथिको १२८, १२-१३।

[१३७] न्याय कार्यदलमा पहुँच, महान्यायाधिवक्ताको विभाग (Cth), *संघीय नागरिक न्याय प्रणालीमा न्यायमा पहुँचको लागि रणनीतिक रूपरेखा* (राष्ट्रमण्डल सरकार, क्यानबेरा, २००९), २०।

[138] कुनीन र ग्रिक्स, माथिको n २४, ३७।

[१३९] *क्युबिलो* [२०००] एफसीए १०८४ ; (2000) 103 FCR 1 , 483।

[१४०] लिन्डा पोपिक, 'क्यानाडाको चोरी भएको पुस्तालाई क्षतिपूर्ति' [२००८] इन्डिगलावबी ४ ; (२००८) ७(२) *आदिवासी कानून बुलेटिन* १४।

[141] एटकिन्सन, माथिको n ४, ८७।

[142] जे ए डे माइओ, एट अल, *पश्चिमी अस्ट्रेलियाली आदिवासी बाल स्वास्थ्य सर्वेक्षण: आदिवासी बालबालिकाको सामाजिक र भावनात्मक कल्याण र जबरजस्ती पृथकीकरणको अन्तरपुस्ता प्रभावहरूको मापन*, (कर्टिन युनिभर्सिटी अफ टेक्नोलोजी र टेलिफन इन्स्टिट्युट फर चाइल्ड हेल्थ रिसर्च, २००५); चिस कुनीन र टेरी लिब्सम्यान, 'रिमुभ्ड एण्ड डिसकार्डेड: द कन्टेम्पोररी लिगेसी अफ द स्टोलन जेनेरेसन' [२००२] AUIndigLawRpr ५५ ; (२००२) ७(४) *अस्ट्रेलियाली आदिवासी कानून रिपोर्टर* १।

[143] *विलियम्स* (१९९९) १२५ फेम एलआर ८६ , [846]–[865]। पुनरावेदन अदालतले पनि यो कठिनाईलाई जोड दिन्छ: *विलियम्स विरुद्ध द मिनिस्टर, आदिवासी भूमि अधिकार ऐन* १९८३ (२०००) अस्ट टोर्ट्स रिपोर्ट्स ८१-५७८, [157]–[158]।

[144] *Cubillo* [2000] FCA 1084 ; (2000) 103 FCR 1 , 388। भ्यालेरी लिनोले आफ्नो परिवारबाट निकालिएपछि र हेरचाहमा राखिएपछि यौन आक्रमणमा परेको क्षतिको लागि न्यू साउथ वेल्स पीडित क्षतिपूर्ति न्यायाधिकरणमा गरेको प्रारम्भिक आवेदनमा पनि यस्तै परिणाम आयो: क्रिस्टीन फोर्स्टर, 'द स्टोलन जेनेरेसन एण्ड द भिक्टिमस कम्पेन्सेसन ट्रिब्यूनल: द "राइटिङ इन" अफ एबोरिजिनालिटी टु "राइट आउट" अ राइट टु कम्पेन्सेरी रिड्रेस फर सेक्सुअल एसोल्ट' [2002] UNSWLawJl 7 ; (2002) 25(1) *युनिभर्सिटी अफ न्यू साउथ वेल्स ल जर्नल* 185 , 191–2; एलेक्सिस गुडस्टोन, 'स्टोलन जेनेरेसन भिक्ट्री इन द भिक्टिमस कम्पेन्सेसन ट्रिब्यूनल' [2003] IndigLawB 6 ; (२००३) ५(२२) *आदिवासी कानून बुलेटिन* १०।

[१४५] *ट्रेभोरो विरुद्ध दक्षिण अष्ट्रेलिया राज्य* (नम्बर ५) [२००७] SASC २८५ ; (२००७) ९८ SASR १३६ , ३८७, ३९३।

[१४६] उद्धरण ३९३।

[१४७] *ट्रेभोरो* [२००८] SASC ४ (१ फेब्रुअरी २००८)। माथिको n १३ पनि हेर्नुहोस्।

[१४८] *क्युबिलो* [२०००] एफसीए १०८४ ; [२०००] १०३ एफसीआर १ , ४७४-९।

[149] *विलियम्स* (१९९९) १२५ फेम एलआर ८६ , [867]–[1038]।

[150] कुनीन र ग्रिक्स, माथिको n २४, २१।

[151] *तिनीहरूलाई घर ल्याउँदै*, माथिको n 3, 264।

[१५२] *नुल्यारिम्मा विरुद्ध थम्पसन* [१९९९] एफसीए ११९२ ; (१९९९) ९६ एफसीआर १५३ ; *बुजाकोट विरुद्ध हिल* [१९९९] एफसीए ६३९ (१० मे १९९९); गिलफोयल, माथिको नम्बर १०१; रोबर्ट भ्यान क्रिकेन, 'के आत्मसात न्याययोग्य छ? *लोर्ना क्युबिलो र पिटर गनर विरुद्ध द कमनवेल्थ*' [२००१] सिडल ल १० ; (२००१) २३ *सिडनी ल रिभ्यु* २३९ ; मार्कोभिच, माथिको नम्बर १०१; शर्लिन रोबिन्सन र जेसिका पेटेन, 'द केश्वन अफ जेनोसाइड एण्ड इन्डिजिनियस चाइल्ड रिमुभल: द कोलोनिअल अस्ट्रेलियन कन्टेक्ट' (२००८) १०(४) *जर्नल अफ जेनोसाइड रिसर्च* ५०१ ; रोबर्ट भ्यान क्रिकेन, 'सांस्कृतिक नरसंहार पुनर्विचारित' (२००८) १२ *अष्ट्रेलियाली आदिवासी कानून रिपोर्टर* ७६ ; जूली क्यासिडी, 'असहयोगी र अनुपयुक्त?: नरसंहार र चोरी पुस्ताको प्रश्न' (२००९) १३(१) *अष्ट्रेलियाली आदिवासी कानून रिपोर्टर* ११४।

[१५३] बेहरेन्ड्ट, कुनीन र लिब्समैन, 100 माथि, 246-7।

[154] आदिवासी एल्डर हेरोल्ड थोमस द्वारा डिजाइन गरिएको, र पहिलो पटक १९७१ मा फहराइएको, आदिवासी अष्ट्रेलियाली झण्डालाई *झण्डा ऐन १९५३* (Cth) अन्तर्गत अष्ट्रेलियाली झण्डा तोकिएको थियो, जब जुलाई १९९५ मा गभर्नर-जनरलद्वारा यसलाई यसरी घोषणा गरिएको थियो: कमनवेल्थ अफ अष्ट्रेलिया, *राजपत्र*, नम्बर S259 (१९९५)।

[155] यस कानूनले केही परिस्थितिहरूमा जाति, रंग, वंश वा राष्ट्रिय वा जातीय उत्पत्ति (धारा ९) को आधारमा कुनै व्यक्ति विरुद्ध भेदभाव गर्न गैरकानूनी बनायो र राष्ट्रमण्डल र राज्यहरूलाई (धारा ६) बाँध्यो।

[156] रिचर्ड चिशोल्म, 'आदिवासी बालबालिकाको स्थान: कानून परिवर्तन' [1998] UNSWLawJl 19 ; (1998) 21(1) *युनिभर्सिटी अफ न्यु साउथ वेल्स ल जर्नल* 208।

[157] दक्षिण अष्ट्रेलिया विरुद्ध *लाम्पार्ड-ट्रेभोरो* [2010] SASC 56 (22 मार्च 2010), [389]।

[१५८] बेहरेन्ड्ट, कनीन र लिब्समैन, 100 माथि, 44-46।